

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

પુસ્તક ક્ર. મુ.

ધ. સ. ૧૯૫૨

૨૫ મીં ઓક્ટોબર

વીર સં. ૨૪૭૯

: કાર્તિક :

વિ. સં. ૨૦૦૯

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા

૧. શ્રી સુત્રિધિ જિન રતવન	...	...	...	...	(મુનિરાજશ્રી રુચકવિજયજી)	૧
૨. નૂતન વર્ષનું “ પ્રકાશ ”નું ભાવાત્મક અભિનંદન (શ્રી મગનલાલ મોતીયંદ શાહ “સાહિત્યપ્રેમી”)	...	...	...	...	...	૨
૩. જૈનધર્મ પ્રકાશની મંગળ જ્યોતિ...	...	...	...	...	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૩
૪. પ્યારા ! પ્રકાશ	...	...	...	...	...	(રાજમલ મંડારી) ૪
૫. નૂતન વર્ષ	...	...	...	...	...	(શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ શાહ) ૫
૬. હિતશિક્ષા-છત્રીશી	...	...	...	...	(પં. શ્રી ધુરન્ધરવિજયજી ગણિવર્ષ)	૭
૭. પ્રભુ-પ્રાર્થના...	...	...	...	...	...	(સંઘવી ભવાનભાઈ પ્રાગજી) ૮
૮. માનવનો પરમમિત્ર ‘ વિનય ’	...	...	...	...	(શ્રી આલયંદ હીરાયંદ “ સાહિત્યચંદ્ર ”)	૧૦
૯. નહિ રોષ, નહિ તોષ	...	...	...	...	...	(મુનિરાજશ્રી રુચકવિજયજી) ૧૨
૧૦. સાચો દીપોત્સવ	...	...	...	...	...	(શ્રી વસંતલાલ કાંતિલાલ) ૧૩
૧૧. ગૃહલક્ષ્મી-ધર્મિણ : ૩ :	...	...	...	...	...	(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચૌકસી) ૧૪
૧૨. આત્મભાવનાનો ઉદય અને નિવૃત્તિ	...	...	...	...	(સં. ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુશીભાઈ)	૧૭
૧૩. જમન અને છટાલીયન અનુવાદોથી અલંકૃત જૈન કૃતિઓ (શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા)	...	...	...	...	...	૧૮
૧૪. સભા સમાચાર	...	...	...	...	...	૨૪

નવા સભાસદ

૧. શાહ રમણિકલાલ મોહનલાલ લાઈફ મેમ્બર. ભાવનગર.

આભાર

છેલ્લાં ચાર વર્ષથી તેમજ આ વર્ષે શ્રી ઊંઝા કાર્મસી લિમિટેડના માલિક શ્રી ભોગીલાલભાઈ નગીનદાસ જેઓ આ સભાના લાઈફમેમ્બર પણ છે, તેમના તરફથી સં. ૨૦૦૬ ના કાર્તિક પંચાંગ સભાના સભાસદો તેમજ “ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ ” માસિકના આડક બંધુઓને લેટ તરીકે આપવા માટે મળ્યા છે. તેઓશ્રીની સભા પરત્વેની હાર્દિક લાગણી માટે આભાર વ્યક્ત કરવામાં આવે છે.

દુગ્ધપાન અને જ્ઞાન-પૂજા

સં. ૨૦૦૬ ના કાર્તિક શુદ્ધિ ૧ ને રવિવારના રોજ સભાના મકાનમાં જ્ઞાનપૂજન કરવામાં આવેલ, જે સમયે ઘણા સભાસદ બંધુઓએ હાજરી આપેલ તેમજ સભાના ઉપપ્રમુખ શ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ શેઠ તરફથી કરવામાં આવેલ દુગ્ધપાનને ન્યાય આપવામાં આવેલ.

કાર્તિક શુદ્ધિ પંચમીના રોજ સભાના મકાનમાં ગોઠવવામાં આવેલ જ્ઞાનના દર્શનને હાથે લોકોએ લાભ લીધેલ તેમજ કા. શુ. છકું ને શુક્રવારના રોજ સવારના જ્ઞાન-સમીપે પંચજ્ઞાનની પૂજા ભજાવવામાં આવેલ તેમજ બપોરના શ્રી પ્રભુદાસ જેઠાભાઈ તરફથી કરવામાં આવેલ આભાર આપવામાં આવેલ.

પુસ્તક ૬૯ મું.
અંક ૧ લો.

: કાર્તિક :

{ વીર સં. ૨૪૭૯
વિ. સં. ૨૦૦૯

શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન

(આદીશ્વર અવલોકીએ, અલ્પભેદા અવદાત હો મુર્ષીદ-એ દેશી.)

- સુવિધિ જિણુંદ અવધારીએ, નિજ જનની અરદાસ હો મુર્ષીદ;
તું સ્વામી છે માહુરે, હું તુજ દાસનો દાસ હો મુર્ષીદ. ૧
- જે તે તાહરા લેખીઆ, તેને દીધા નિજ રાજ હો મુર્ષીદ;
અમ વેળા કિમ હસી રહ્યાં, મૂલવીએ મૂલ કાજ હો મુર્ષીદ. ૨
- અમ મૂલ અમ નહિ જાણીએ, જાણો છો સવિ વાત હો મુર્ષીદ;
વિણુ મૂલવી વસ્તુ વિણુસે, સડે પડે આધડે તાત હો મુર્ષીદ. ૩
- દેવું તે તુજ હાથમાં, બીજું તો બધું ખોટું હો મુર્ષીદ;
કરુણાભર નજરે ચઢ્યા, તેહને નહિ ફરી માંગું હો મુર્ષીદ. ૪
- મોટા મહેરભરે રહે, સેવક નિજ કર્તવ્ય હો મુર્ષીદ;
રુચકવિજય મહારાજને, આવી બને નિજ કાર્ય હો મુર્ષીદ. ૫
- સુનિરાજશ્રી રુચકવિજયજી મહારાજ.

નૂતન વર્ષનું “પ્રકાશ”નું ભાવાત્મક અભિનંદન

લેખક:—શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ શાહ “સાહિત્યપ્રેમી”

(ઓપવજી સંદેશો કહેજો શ્યામને-એ રાગ.)

અભિનંદન હું અપું મિત્રો ! ભાવથી, નવા વર્ષના નવલ પ્રભાતે આજ ને;
ભિંમિંઓ જાગે છે કંઈ કંઈ જાતની, જેને કહેતાં વધશે હિત સમાજ ને. અભિં ૧
પૂરાં કીધાં અડસઠ શુભ પ્રયાસમાં, આગણોતરમાં પ્રવેશ આજે થાય ને;
કાળ લખિયતો યોગ અનુકૂળ માનવો, માનવગણની શક્તિ શી મપાય ને? અભિં ૨
સહકાર તમારો સાચો મિત્રો ! સાંભરે, જેનાં મૂલ્ય અંતરમાં અંકાય ને;
અનોખી પ્રતિભા પાડે પ્રકાશમાં, વિદ્વદ્મુખે સચિરતર પંકાય ને. અભિં ૩
ગણ પવના લેખક અંધુઓ તમે, રસભીની કાંઈ પીરસી છે રસથાળ ને;
સાચી શોભા મારી તેમાં માનજો, જ્ઞાન કિપારૂં પૂર્ણ ભરીએ થાળ ને. અભિં ૪
મંત્રો તંત્રી અને સસ સદ અંધુઓ, વદ કરું છું સૌના બહુ ઉપકાર ને;
આત્મલોગથી પાલણુ-પોષણ જે કયું, એ સૌ મારાં સેવનાં શબ્દગાર ને. અભિં ૫
ભાષા સુંદર ભાવ ભરી એ લેખમાં, કાવ્ય પ્રદેશે કાવ્ય કળા વખણાય ને;
અલંકાર ને રસની ચર્ચ છે ગુંથણી, એ જોતાં સૌ વાચક મન ઉજારાય ને. અભિં ૬
સર્વેયું કાઢું ને સેવાભાવનું, “સાહિત્યચંદ્ર” પ્રથમ નામ અપાય ને;
લેખક-વૃંદની લાંખી સંખ્યા આવતી, એક એકથી અધિક ગુણ મપાય ને. અભિં ૭
અમૃત ઝરણાં સંતોએ વરસાવીયાં, જ્ઞાનતણી છે તેમાં અદ્ભુત શીખ ને;
ભક્તિભાવથી જો ઝીલે નરનારીઓ, સૌનાં તેથી થાય મનોરથ સિદ્ધ ને. અભિં ૮
સેવા કરીને રરજો જે સીમાત્રીયા, તે નામોનું રમરણ નહીં ભૂંડાય ને;
તન મન ધનની સેવા અપાય છે, કીર્તિ જેની “પ્રકાશ”માં પથરાય ને. અભિં ૯
ખડાર પડ્યાં છે સુંદર પ્રકાશન ઘણાં, લાભો લેવા થાઓ તમે તૈયાર ને;
નીતિ ધર્મના સંરકારોને સીંચવા, જીવનશુદ્ધિને એ ભર્યો ભંડાર ને. અભિં ૧૦
વિસ્તારો વાણિજ્ય જૈન ધર્મનું, ઉત્તર સામગ્રીનો આપો સાથ ને;
ભંડારો ભર્યા છે જ્ઞાનતણા ધણાં, અભ્યાસી થઈ અર્પો અનુભવજ્ઞાન ને. અભિં ૧૧
દમ્બું છું અભિનંદન સાથે એટલું, પ્રકાશમાં રમ સાહિત્ય વિસ્તર ને;
વાંચો ને વંચાવો અંધુભાવથી, વ્યવહારની એ શુદ્ધિનો સાર ને. અભિં ૧૨
જૈન ધર્મ વિશ્વમાં વિખ્યાત છે, પુત્રો તેનાં હતા સુભાગી શૂર ને;
જ્ઞાન દયા ને નતિ ધર્મને પોષીને, દીપાળ્યાં છે નામ જગે મશહૂર ને. અભિં ૧૩
કાળ પ્રમાણે વર્તન રાખો સજ્જનો, યુગ ધર્મની પામે સર્વે શીખ ને;
જૈન ધર્મના સાચા અનુયાયી અને, માયું આ અભિનંદન સાથે ભીખ ને. અભિં ૧૪
નવલું વર્ષ નવ નવ નેહું ગાળજો, વધજો સહુમાં સંપ સત્ય શબ્દગાર ને;
મતમેદો તોડીને ભેટો સજ્જનો, “પ્રકાશ”નાં એ અંતરના ઉદ્દગાર ને. અભિં ૧૫

જૈનધર્મ પ્રકાશની મંગલ જ્યોતિ

‘સાહિત્યચંદ્ર’ શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ-માલેગામ

(દરિગીત)

નવ નવલ મંગલ વિમલ જિનપતિ ધર્મને પ્રગટાવવા,
સૌરાષ્ટ્રની જે ધર્મભૂમિ ભાવનગરે ભાવવા;
નવ જ્યોત પ્રગટાવી ભુવનમાં “જૈનધર્મપ્રકાશ”ની,
ઝળહળે સુંદર દીપ્તિ શોભિત ભવ્ય છે જિન દિનમણિ. ૧
વધતે પ્રકાશે રુચિર તેજે જેહ પ્રતિભાસે વધે,
ઉજ્જવલ ભવિકજન ચિત્ત રંજે ધર્મ પ્રગટાવે બધે;
બહુ કાવ્ય ને મંગલ પ્રબંધો વિવિધ રુચિ સૌરભ ધરે,
જ્યાં ‘સ્નેહરૂપે’ પંડિતો ને કવિજનો અર્પણ કરે. ૨
આચાર્યવર્યો મુનિજનો કંઈ રુચિર ‘વર્ણ’ સુકાવ્યમાં,
ગૂંથી કરી મૂકે સુશોભિત ભવિકજન કરકમલમાં;
સાહિત્યરસિકો જ્ઞાનપટુઓ વિમલ રચના ધર્મની,
જે વિવિધ દાખે રસિક સુંદર પ્રચુર રુચિકર મર્મની. ૩
સંવત્સરો વીત્યા અહો છે સાઠ ને વળી આઠ જે,
સેવા થઈ છે ભવ્ય સમુચિત સતત દીર્ઘ અખંડ તે;
શુભ દિવસને ઘડી રુચિર મંગલ જ્યોત જ્યાં પ્રગટી દિસે,
નવ વર્ષમાં કરતી પદાર્પણ ભવિક મનમાં જે વસે. ૪
વધતી રહો એ જ્યોત પ્રતિધરમાં સુશોભિત જૈનના,
પ્રગટો સુમંગલ ધર્મની સૌગંધિકી શુભ ભાવના;
કવિઓ અને પંડિતજનો ! અર્પો પ્રસાદી નિજતણી,
લક્ષ્મીધરો ! સાર્થક કરો નિજ દ્રવ્યને સમુચિત ગણી. ૫
વૈભવ જગતમાં ધર્મનું શુભ ભાવના વધતી રહો,
જિનરાજની વાણી ભુવનમાં પ્રિય અને આરાધ્ય હો;
સુખ શાંતિ મંગલ જગતમાં જય જૈનધર્મપ્રકાશની,
વધતી રહો રુચિ વાંચવાની ભાવના ખાલેન્દુની. ૬

૧. પ્રેમ અથવા તેજ. ૨. રંગ અથવા અક્ષરો.

प्यारा ! “ प्रकाश ”

[तर्ज-जगत में श्रेष्ठ प्रभु का नाम]

श्री जैन धरम प्रकाश, प्रगटाता है हर्ष-उल्लास ।
 करता मिथ्या-तम का नाश, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ १ ॥

रखता अहं न नीति पास, जीस का धर्म विषय है खास ।
 करता आध्यात्मिक विकाश, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ २ ॥

विश्व को लगी तत्त्व की प्यास, करता पूरण यह अभिलाष ।
 इसमें रहती मधुर मीठास, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ३ ॥

करता मिथ्या-तत्त्व का हास, रखता सम्यक्-तत्त्व ही पास ।
 है यह चारित्र-पोषक खास, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ४ ॥

अडसठ वर्ष का यह इतिहास, अनंते आत्म का हुवा विकाश ।
 इस पर सब को है विश्वास, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ५ ॥

देखा विश्व-नियम यह खास, जीसने तम में किया प्रकाश ।
 हुवे है जग से वही उदास, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ६ ॥

ऋषि-महर्षि-तीर्थंकर खास, जीनसे जग में दिव्य प्रकाश ।
 किया है अधर्म-तम का नाश, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ७ ॥

है जीवन का ध्येय उजास, कर के ज्ञानावरणीय नाश ।
 करना केवलज्ञान प्रकाश, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ८ ॥

था वृद्धिचन्द्रसूरि का हाथ, प्यारे ! रहे कुंवरजी साथ ।
 सेवाप्रेमी था जीवराज, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ९ ॥

इसके लेखक है विद्वान्, जीन को तत्त्वों की पहिचान ।
 जीससे हर हृदय में निवास, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ १० ॥

है राज को प्यारा ! प्रकाश, मिटेगा इससे कर्म चिकाश ।
 करेगा धर्म का पूर्ण प्रकाश, प्यारा सब को लगे प्रकाश ॥ ११ ॥

राजमल भण्डारी-आगर [मालवा]

શ્રી દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ, B. A. B. Sc.

નૂતન વર્ષ વિ. સં. ૨૦૦૬થી “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિક યોગજીતીતરમા વર્ષમાં શુભ પ્રવેશ કરે છે. આટલું દીર્ઘ આયુષ્ય એ સદ્ભાગ્યની નિશાની ગણી શકાય. અમોને સ્વર્ગસ્થ શ્રીયુત્ કુંવરજીભાઈની ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી હતી તેમાં ગતવર્ષે શ્રીયુત્ જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીના અવસાનથી અમારી ખોટમાં વધારો થયેલ છે.

ગતવર્ષમાં માસિકમાં પદ્ય અને ગદ્ય લેખો જે જે વિદ્વાન્ લેખકોએ મોકલ્યા છે તે સર્વેનો અને ખાસ કરીને શ્રીયુત્ બાલચંદ હીરાચંદ ‘સાહિત્યચંદ્ર’, શ્રીયુત્ મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી, શ્રીયુત્ મગનલાલ મોતીચંદ ‘સાહિત્યપ્રેમી’, ડૉક્ટર ભગવાનદાસ મનઃ સુખભાઈ મહેતા, શ્રીયુત્ હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા અને શ્રીયુત્ રાજમલ ભંડારીનો આભાર માનવામાં આવે છે.

અત્યારે માસિકને અંગે સભાને આશરે રૂ. ૨૦૦૦)ની ખોટ સહન કરવી પડે છે કારણ કે કાગળ અને છપામણીનો ખર્ચ ઘણો આવે છે. ગ્રાહકોને માસિક નિયમસર મોકલવામાં આવે છે પણ જ્યારે બે વર્ષના લવાજમ માટેના રૂ. નું વી. પી. કરવામાં આવે છે ત્યારે દિલગીરી સાથે જીણવતું પડે છે કે-અમુક ગ્રાહકો અથવા તેમનાં સગાંઓ બહાનાઓ કાઢી વી. પી. ને પાછું મોકલાવે છે. આ એક જાતની “જ્ઞાનચોરી” છે. જે ગ્રાહકોને

માસિક ન જોઈતું હોય તેઓ માસિક ન લેતાં સૂચના લખી મોકલે તો તે ગ્રાહકોને ત્યારપછી માસિક મોકલવાનું બંધ થશે. તે ગ્રાહકોએ તે વર્ષના માસિકનું લવાજમ મનીઓર્ડરથી મોકલી આપવું કે જેથી સભાને વી. પી. વગેરેનો ખર્ચ થાય નહિ. માસિકનું ખર્ચ પણ અમોને વધુ આવતું હોવાથી ભેટનું પુસ્તક પણ જેવું જોઈએ તેવું દળદાર આપી શકતા નથી.

ગતવર્ષના જેઠ માસમાં જૈન શ્રવેતાંબર કૌન્દરનસની સુવર્ણ જયંતિ નિમિત્તે યોગજીતી સમું અધિવેશન મુંબઈ શહેરમાં ભરવામાં આવ્યું હતું. તે અધિવેશનમાં મધ્યમ વર્ગને મદદ કરવા માટે લગભગ રૂ. એક લાખ અને સાઠ હજારનું ફંડ ભેગું થયેલ હતું. અત્યારે મધ્યમ વર્ગ આર્થિક ભીંસમાં સપડાયેલ હોવાથી તે વર્ગ તેમના બાળ-બચ્ચાંઓને જરૂરિયાતની કેળવણી વગેરે આપી શકતો નથી તો જે ફંડ ભેગું થયેલ છે તેમાંથી દરેક વિદ્યાર્થીને ફી, ચોપડીઓ વગેરેનાં રૂ. તેની અરજી મળે કે તરત જ મોકલવા, બીજું મધ્યમ વર્ગને વૈદ્યકીય સારવારની પણ ઘણી જ જરૂર છે. એવાં ઘણાંએક કુટુંબો છે કે જેઓ તેમના બેરો-હોકરાંઓને દાકતરી સારવાર પણ કરાવી શકતા નથી. આવા માણસોને અરજી કર્યેથી તે સંબંધી યોગ્ય તપાસ કરીને વૈદ્યકીય સારવાર માટે યોગ્ય રકમની મદદ તરત જ આ ફંડમાંથી મોકલવી.

ગતવર્ષમાં સ્થાનકવાસી સાધુ સંમેલન અને કોન્ફરન્સ સાહડીમાં મળેલ હતા તેમાં તેમનો એક ઠરાવ આપણું ખાસ ધ્યાન ખેંચે તેવો છે. આચાર્યોમાંના એકને જ આચાર્યની પદવી આપવી કે જેથી તેમની આજ્ઞામાં બધા આચાર્યોને વર્તવું પડે અથવા તેમનો હુકમ માન્ય રાખવો પડે. તિથિચર્યાનો ઝગડો હજી પતેલ નથી તે અંગે જુદી જુદી પત્રિકાઓ છપાવવામાં આવે છે. પત્રિકાઓની ભાષા એટલી બધી ખરાબ હોય છે કે દરેક જૈન ગૃહસ્થને વાંચતાં શરમાવું પડે છે. અત્યારે એક બીજા ઝગડાએ ભયંકર સ્વરૂપ લેવાનું શરૂ કરેલ છે. આખ્યાન વખતે લાઉડ સ્પીકરનો ઉપયોગ થાય કે નહિ? અત્યારે જૈન સમાજ ધાર્મિક આખ્યાનોમાં વિશેષ રસ લેતો હોય તેમ જણાય છે અને સુનિમહારાજોની આખ્યાનશૈલીમાં પણ ફેર થયેલ છે તે વખતે આવા મોટા સમૂહમાંના દરેકને આખ્યાન સાંભળવાનું મન થાય તે સ્વાભાવિક છે અને ઉપાશ્રય ગમે તેવા મોટા હોય તોપણ પર્વના દિવસોમાં દરેકને જગ્યા મળે તે અસંભવિત છે તેથી લાઉડ સ્પીકર વાપરવું કે નહિ તે સંબંધી શાંતચિત્તે શ્રીસંઘને વિચાર કરવાની જરૂર છે. શ્રીસંઘ પચ્ચીશમા તીર્થંકર કહેવાય છે તો તેના હુકમને તે નગરના આચાર્ય અથવા સુનિમહારાજે માન્ય રાખવો જ પડશે-જો આમ બનશે તો જ જૈનસંઘ પક્ષાપક્ષીમાં વહેંચાશે નહિ અને સંઘના આગેવાનો નકામા કષાયો વગેરે કરવાના ભાગીદાર બનશે નહિ તેમજ પર્વના આરાધનાના દિવસો શાંતિથી પસાર થશે.

સુનિ શ્રી જિનવિજયજી જેઓએ ગત-

વર્ષમાં આખૂર તુલું પરિભ્રમણ કરેલ છે તેઓ જણાવે છે કે-અમુક દેવાલયોનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવવાની ખાસ જરૂર છે. આ દેવાલયો પ્રાચીન છે પણ અત્યારે તેઓ ઉકરડાનું સ્થાન ભોગવે છે તો દેવદ્રવ્યનો તેમને સમારવામાં ઉપયોગ કરવાની ખાસ જરૂર છે.

અત્યારે કેળવણીની સંસ્થાઓ (વિદ્યાલયો, ગુરુકુળો, બાલાશ્રમો, યોડીંગો વગેરે) સખત નાણાભીડ ભોગવી રહેલ છે તેમને પગભર કરવાની ખાસ જરૂર છે. આ સમયમાં કોઈપણ કોમને કેળવણી વિના ચાલી શકે તેમ નથી માટે જૈન શ્રીમંત ગૃહસ્થોએ તેવી સંસ્થાઓને દર વર્ષે એક સારી એવી રકમ મોકલી આપવી એવો નિયમ રાખવો જોઈએ. જો કોમના બાળકો ભણશે તો તેમની અને તેમના કુટુંબોની આજીવિકાનો ભાર તેઓ ઉપાડી શકશે એ નિર્વિવાદ હકીકત છે.

અમોને જણાવતાં હર્ષ થાય છે કે-આ સભાના ઉપપ્રમુખ શેઠ શ્રી ભોગીલાલ મગનલાલ શાહને સૌરાષ્ટ્ર સ્ટેટ તરફથી કાઉન્સીલ ઑફ સ્ટેટમાં મેમ્બર તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવેલ છે. તેઓ દાનવીર ગૃહસ્થ તરીકે ભાવનગરમાં પ્રખ્યાત છે. ભાવનગરમાં કોઈપણ સંસ્થા એવી નથી કે જેમને શેઠશ્રીએ મદદ કરી ન હોય. તેઓ મધ્યમ વર્ગના ઉત્કર્ષ માટે બહુ જ લાગણી ધરાવે છે. તેઓની આગેવાની નીચે ગતવર્ષમાં અહીંની પાંજરાપોળની કમિટિ મુંબઈ ફંડ માટે ગઈ હતી અને એક સારું ફંડ એકઠું કરવામાં ફતેહમંદ થઈ હતી.

આ નૂતન વર્ષ સર્વે લાઈફમેમ્બરોને, વાર્ષિક મેમ્બરોને અને ગ્રાહક બંધુઓને સુખમય નીવડો એવી અમારી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

હિતશિક્ષા-છત્રીશી

પં. શ્રી હુર-ધરવિજયજી ગણિવચ્ચ

૭

પં. વીરવિજયજી મહારાજની કવિત્વ શક્તિનો પરિચય અનેક ક્ષેત્રમાં મળે છે. ચૈત્યવંદન, સ્તવન, સન્નિધિ, રત્ન, રાસ, પૂજા વગેરે સર્વમાં તેમનો રસપ્રવાહ અરુપિત વહો છે, પણ તે સર્વ ધર્મની ઉચ્ચકક્ષાની કૃતિઓ હોવાને લીધે સર્વભોગ્ય થઈ શકે તેવા નથી. જ્યારે પ્રસ્તુત 'હિતશિક્ષા-છત્રીશી' એ તેમની એવી કૃતિ છે કે તે સર્વભોગ્ય થવામાં કોઈ પણ પ્રકારે અયોગ્ય નથી. આ 'છત્રીશી' છે એટલે આ કૃતિમાં ૩૬ કડીઓ છે. તેમાં પ્રથમ ૧૮ કડીમાં પુરુષને શિખામણ છે, પછી આઠ કડીમાં સ્ત્રીઓને શિખામણ છે અને પછી દશ કડીમાં સ્ત્રીપુરુષ જન્મેને શિખામણ આપી છે.

સાચી શિખામણ દેનારા દુર્લભ છે. સાચી શિખામણ કોઈ કોઈ પ્રસંગે એવો લાભ આપનારી થાય છે કે જેનું મૂલ્ય આંકી ન શકાય. એનો અનુભવ ત્યારે જ થાય કે જ્યારે એવો પ્રસંગ મળે અને શિખામણ મળી ન હોય, એવા પ્રસંગે જેને હિતશિક્ષા નથી મળી એવા માણસો કેવા છત્રરડા વાળે છે એ સમજાવવું આ સમયમાં મુશ્કેલ નથી. વારંવાર વાંચી-વિચારીને હૃદયમાં ધારણ કરવા યોગ્ય આ હિતશિક્ષાઓ છે. એ માટે સર્વપ્રથમ કર્તા એ શિખામણ આપે છે કે-હે સન્નિધિ નર અને નારી! સારી હિત શિખામણ તમે સાંભળજો. કોઈ શિખામણ આપે ત્યારે તેના ઉપર રીસ ન કરતાં. શિખામણ દેનારા ઉપર રીસ કરનાર પોતાનું ભાગ્ય પરવારી એસે છે. કવિ આ વાત નીચે પ્રમાણે કવિતામાં જણાવે છે.

(૧)

સાંભળજો સન્નિધિ નર નારી, હિત શિખામણ સારીજી;

રીસ કરે દેતાં શિખામણ, ભાગ્ય દશા પરવારી—

સુણજો સન્નિધિ નર, લોકવિરુદ્ધ નિવાર. સુ. જગત વડો વ્યવહાર, સુ. ૧.

આ પ્રથમ કડીમાં ત્રણ શિખામણો છે.

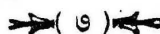
(૧) શિખામણ દેનાર ઉપર રીસ કરનારનું ભાગ્ય ઘટે છે.

(૨) લોકવિરુદ્ધ આચરણ કરવું નહિં.

(૩) વિદ્યેમાં વ્યવહાર એ પ્રધાન છે.

જ્યારે કોઈ શિખામણ આપે ત્યારે તેના ઉપર રીસ કરવી એ ઘણું જ અનુચિત છે. અહિં શિખામણ આપનાર વ્યક્તિ તરીકે હિતશુદ્ધિ ધરાવનાર અધિકારરાળી વ્યક્તિ લેવાની છે. જ્યારે એવી વ્યક્તિઓ ઉપર રીસ કરવામાં આવે ત્યારે તેમનો સહભાવ ધરી જાય છે. એ ચાર વખત એવા પ્રસંગો બન્યા પછી હિતચીજનો શિખામણ આપવાનું છોડી દે છે એટલે રીસ કરનાર ભૂડોનો ભોગ બનીને ભાગ્ય પરવારી એસે છે. કિરાત મહાકાવ્યમાં ભારતીએ પણ કહ્યું છે કે:—જે રાગ પણ હિતચીત્ર હિતવચનને સાંભળતો નથી તે દુષ્ટ રાગ છે.

હિતાત્રય યઃ સંગૃણુતે સ કિં પ્રમુઃ ? ॥

શિખામણુ દેતારા ઉપર રીસ કરતાર કેવા હોય છે ? તે હકીકત નીચેના એક દર્શાવતાં સુંદર રીતે ગુંથાઈ છે. એક શેઠ હતો. તેમને એકનો એક પુત્ર પૂરો તોફાની અને વફ હતો. શેઠ તેને કાંઈપણ હિત-શિખામણુ આપે ત્યારે સામે તે દસ શિખામણુો સાંભળાવે. શેઠ તેને કહે-માઈ, મોટાની સામે જવાય ન દેવાય.

ભાઈએ આ શિખામણુ અરાજર મતમાં ઠસાવી લીધી ને વિચાર કર્યો કે-એક વખત આ અધાને અરાજર આ શિખામણુ આચરી બતાવું.

એક વખત અધા બહાર ગયા હતા ત્યારે આ ભાઈ એકલા ઘરમાં હતા. બારી-બારણા અંધ કરીને ભાઈ ઘરમાં બેઠો. અધા બહારથી આવ્યા એટલે બારણાં ઉઘડવા માટે ખૂબ ધૂમો પાડી-પણુ અંદરથી કાંઈ પણ ઉત્તર ન મળે. છેવટે શેઠ બારીએથી ઘરમાં ગયાં ત્યારે ભાઈ બેરડામાં બેઠો બેઠો ખડખડ હસે. શેઠે કહ્યું કે-અમે કેટલી ધૂમો પાડી છતાં તે જવાબ કેમ ન આપ્યો ? ત્યારે તેણે કહ્યું કે-તમે જ નહોતું કહ્યું કે મોટાની સામે જવાય ન દેવાય.

આવી પ્રકૃતિવાળા આત્માઓનું હિત થતું નથી.

એવા આત્માઓ શિખામણુ આપનારને શિખામણુ દેવા તૈયાર થાય છે. અને ઊંચડું કહે છે : તમે જ શિખામણુ દ્યો તો સારું. આવું કહેનારાનો આચાર તૂટી નથી.

‘હિત કહ્યું મુણે ન કંઈ તે બધિર સરખો બાણુવો.’

એ કરતાં પણ આ શિખામણુ આગળ વધે છે. પોતાનું હિત ધ્વંસનારે શિખામણુ સાંભળતા અને આચરણમાં ઉતારતા શિખવું જરૂરી છે.

(૨)

“લોકવિરુદ્ધ આચરણુ ન કરવું” એ શિખામણુ જરા સૂક્ષ્મ બુદ્ધિથી સમજવા જેવી છે. સંસારમાં રહેલા આત્માઓ જે જે આચરણુ કરે છે તેના મુખ્યત્વે બે વિભાગ પડે છે : પહેલું લૌકિક આચરણુ અને બીજું. લોકોત્તર આચરણુ. લૌકિક આચરણુ કરતાં હંમેશા લોકોત્તર આચરણુ જીવ પ્રકારનું અને વિરોધી હોય છે, પણ તે વિરોધ સામાન્ય અને સનાતન છે, ‘લોકવિરુદ્ધ નિવાર’ એ શિખામણુથી લોકોત્તર આચરણુને છોડી દેવાનું નથી. જો એ પ્રમાણે લોકોત્તર આચરણુને છોડી દેવાય તો શિખામણુનો અનર્થ થાય.

‘લોગવિરુદ્ધજ્ઞાઓ’ એ શ્રી ‘જય વીયરાય’ સૂત્રમાં આવતા પદનો પણ આશય આ છે.

લૌકિક આચરણુના બે ભેદ છે. એક લોકમાં અવિરુદ્ધ અને બીજું લોકવિરુદ્ધ. એમાં જે લોક-વિરુદ્ધ આચરણુ છે, તેના ત્યાગ કરવો. લોકવિરુદ્ધ આચરણુ કરવાથી લોકોની અપ્રીતિના ભોગ અનુવું પડે છે ને તે રીતે સ્વાર્થ અને પરમાર્થ અન્નેને ધક્કો પહોંચે છે. લોકમાં રહેનારે આ લક્ષ્યમાં રાખવા જેવું છે. લોકમાં રહેવું છે, સારે માટે પ્રયત્ન તેના લાભ લેવો છે ને તેનાથી વિરુદ્ધ વર્તવું છે, એ કેમ અને ? જતે દહાડે લોકો વિરુદ્ધ થાય ત્યારે ધણું શોષવું પડે. લોકમળ એ મહાનુ બળ છે. છેવટે તે બળ પાસે ધનમળગાળાને કે બુદ્ધિબળગાળાને નમવું બેખવું પડે છે. લોકવિરુદ્ધ આચરણુ

અંક ૧ લો] .

પ્રભુ-પ્રાર્થના.

૯

નહિં કરનાર પ્રત્યે-લેણાની ભાવના હમેશા સારી રહે છે. નીતિકારોએ તો આગળ વધીને એટલે મુધી કહ્યું છે કે—

“યદ્યપિ શુદ્ધં લોકવિરુદ્ધં, નાચરણીયં નાદરણીયમ્ ॥”

(૩)

જગત્માં વ્યવહાર એ વડો છે, મુખ્ય છે. વ્યવહારને અનુસરવામાં ન આવે તો જગત્ની વ્યવસ્થા તૂટી પડે. વિશ્વની ઉત્પત્તિ અને અવનતિનો આધાર સુન્દર વ્યવસ્થા અને અવ્યવસ્થા ઉપર છે. દોરાએલી સુન્દર વ્યવસ્થાને સ્થિર રાખવાની યોજના એ વ્યવહાર છે. અવ્યવસ્થિત ચિત્તચળાઓને વ્યવહારનું અનુસરણ કરવું આકરું લાગે છે, પણ તેથી એકન્દર ગેરલાભ જ થાય છે. વ્યવહારના અંધનોને અંધન સમજીને તોડતારા શક્તિસમ્પન્ન આત્માઓ વિશ્વને સ્વચ્છન્દને માર્ગે દોરી જાય છે. પરિણામે દુઃખ એ સ્વચ્છન્દનો સ્વાદ ચાખ્યા પછી પરિણામે સુખ એ વ્યવહારના અંધનમાં રહેલું ભારે પડે છે. કેટલાએક શુભ વ્યવહારોમાં પણ માનવ-સંજ્ઞ ભુલેલું મિથ્ય ચલાવે કારણે શુદ્ધિકરણ જરૂરી હોય છે, પણ તે શુદ્ધિકરણ કરવાને બદલે તે તે વ્યવહારોને જ મૂળમાંથી ઉખેડી નાખવાની બુંબેશ ખૂબ જ ખતરનાક નીવડે છે. જેના મૂળ ધણું જ ઊંડા છે એવા વ્યવહારોનો સંસ્કાર વિલેપ કરવા માટે કરવામાં આવતા પ્રયાસોનું ક્ષણ જનતામાં મતિભેદ જન્માવીને સંઘર્ષ કરાવવા ઉપરાંત વિશેષ હોતું નથી. જનતાને કડક વ્યવહાર પાલનમાં પણ ચિરાયક કરવી અને તે તે વ્યવહારોમાં આવતી અશુદ્ધિઓનું પરિમાજન કરી તેને વિશુદ્ધ કરવી તેમાં આયાસ એવો છે અને લાભ મેકાન છે. કવિએ પોતે પણ આ શિખામણને ગોત્ર કર્મની છટ્ટી પૂળતા દુકામાં અર્ધાન્તરન્ધાસરૂપે એટલે કાષ્ઠપણ પ્રસંગને પુષ્ટ કરતાં સામાન્ય વચન તરીકે ગુંથી છે. તે આ પ્રમાણે.

“નીચ કુલોદય જિનમતિ, દ્વરથકી દરબાર;

તુજ મુખ દર્શન દેખતાં, લોક વડો વ્યવહાર.” ૧.

(ચાલુ)

“પ્રભુપ્રાર્થના”

(રાગ-ધનાશ્રી)

પ્રભુજી! તારોને કૃપાનિધાન! મુજને તારો કૃપાનિધાન. પ્રભુજી! તારોં
આ ભવસાગરે ભૂલો પડ્યો પ્રભુ! આંચો છું શરણ તુમારે. પ્રભુજી! તારોં
કામ, ક્રોધ, મોહ માયાની બળે, ગુંથાણો છું ભગવાન. પ્રભુજી! તારોં
લખ ચોરાશી યોનિમાં ભટકી, આંચો તુજ દરબાર. પ્રભુજી! તારોં
પ્રભુ! એકજ તુજ આધાર, મુજને તારો કૃપાનિધાન,
નાવ મારી મજધાર રહી છે, ઊતારો પ્રભુ! પાર. પ્રભુજી! તારોં

સંઘવી ભવાનભાઈ પ્રાગજી-માટુંગા

માનવનો પરમ મિત્ર 'વિનય'

લેખક:—‘સાહિત્યચંદ્ર’ શ્રી ખાસચંદ હીરાચંદ-માલેગામ.

આત્માનું અંતિમ ધ્યેય મુક્તિ છે. અનેક જાતના કર્મજનિત બંધનો આત્માએ પોતાની આસપાસ પોતાની જ અણુઆવડત અને અજ્ઞાનજન્ય મૂર્ખાઈથી વીંટી લીધેલા છે. એવા બંધનોનું જ્ઞાન માનવ જન્મમાં જ થવાનો સંભવ હોય છે. જો એવા બંધનોનું આપણને જ્ઞાન થઈ જાય તો પછી તે બંધનોથી છૂટવા માટે માનવે પ્રયત્નરીતિ થવાની જરૂર હોય છે, પરંતુ આત્માનો જે પરમ શત્રુ અહંકાર, તે એમાં નડારરૂપ થવા હમેશ સજ્જ હોય છે. અહંકારના આનુષંગિક અનેક દોષો ઉત્પન્ન થાય છે અને બંધનમાંથી મુક્ત થવાને બદલે આત્મા અનેક નવા નવા બંધનો નિર્માણ કરતો રહે છે. એ બંધનોના સર્જનકાર અહંકાર જો દૂર કરવો હોય તો આપણે કેવી જાતનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ અને અહંકારને નષ્ટ કરનારો કયો ગુણ આપણમાં નિર્માણ કરી તેને કેળવવો જોઈએ એનો આપણે વિચાર કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

એવા સદ્ગુણનું નામ વિનય છે. વિનય એટલે નમ્રતા. વિનયનો અર્થ એવો કોઈ કરે કે, વિનય એટલે લેવણાપણું કે ખીકણપણું તો એ એની મોટી ભૂલ છે. વિનય એ જ્ઞાનીનું ભૂષણ છે. વિદ્યા વિનયને શોભતે। જ્ઞાની જો ઉદ્ધત રીતે વર્તન કરી અન્યને તુરંત સમજી ફરતો હોય તો એ જ્ઞાની નહીં પણ જ્ઞાની વખાર ગણાય. જેમ વખારમાં રહેલા માકનો વખારની ઇમારત સાથે ફરો પણ સંબંધ ન હોય, તેમ એ શુષ્ક જ્ઞાનીનો જ્ઞાન સાથે સીધો સંબંધ પણ ન જ ગણી શકાય. મેઘ જ્યારે પાણીથી છલોછલ ભરાઈ લોકદેવતાણું માટે વરસવાની તૈયારીમાં હોય છે ત્યારે તે ખૂબ નીચે નમી જઈ પોતાનો વિનય પ્રગટ કરે છે. અને ત્યારે જ લોકો તેનું હકિતપૂર્વક સ્વાગત કરે છે. જ્યારે ટક્કો, ફૂંચોથી ખૂબ લગ્ની પડે છે ત્યારે પોતાના તે ફળરૂપી વૈભવથી ઉદ્ધતાઈ નહીં સ્વીકારતા વિનય જતી જાય છે. તેમજ જેતામાં જ્ઞાન, યત્ન કે જગતો આનંદકાર થાય છે ત્યારે તેણે નમ્રતા યાને વિનય કેળવવો જોઈએ. ઉદ્ધત જ્ઞાની, ગર્વિષ્ટ ધનવાન કે અહંકારી જગવાન કોઈને પણ ગમતો નથી. જ્ઞાનનું તેજ તો ખીલ્યોને માગેદર્શન કરાવવાથી પ્રગટ થાય છે. જ્યારે ગુંચવણ પેદા થાય ત્યારે જ્ઞાની પોતાની કુશલતાથી અન્યને ઉપયોગી થઈ પડે છે. જ્ઞાની કસેડી તો પ્રસંગથી જ થઈ શકે. જ્ઞાનીઓની સભામાં જ એ દીપી નિકળે. ગમે તેવા પ્રસંગે એ પોતાના જ્ઞાનનું પ્રદર્શન કરે તો એ અહંકારી ગણાય. અને વિનયનો ભંગ થતાં એની કોમન અંકાઈ જાય। અને એના જ્ઞાનની મર્યાદા બંધાઈ જાય. જ્ઞાનના મહાસાગરમાં નિમજ્જન કરવાની અને વધુ જ્ઞાની થવાની એની શક્તિ રૂંધાઈ જાય. તેમજ ધનવાન મનુષ્ય પોતાની સફળતાનું ગમે તેની આગળ પ્રદર્શન કરવા બેસે ત્યારે તે લોકોમાં અપ્રિય થઈ પડે છે. એનું ધન એ કૃપણનું જ ધન ગણાય. એની ઉદ્ધતાઈ કે અહંકાર-બુદ્ધિ ઉપર લોકો શીટકાર જ વરસાવતા હોય. લોકોના દુઃખના પ્રસંગે ધનવાનમાં વિનય ન જાગે, એનું મન-પિંગળે નહીં ત્યારે નછી સમજી લેવું કે-એ ધનવાન નહીં પણ બીજારી જ છે. એવા ધનવાનનું ધન તો ખીલ કોઈના માટે જ હોય છે. એક કવિએ કહ્યું છે કે-કૃપણ જેવો ખીજો કોઈ દાતાર થએલો નથી તેમ થવાનો પણ નથી. ધનવાન દાતા તો થેકું થેકું ધન આપતો રહે છે ત્યારે કૃપણ તો પોતાનું આપું ધન એકસાથે જ કોઈ ભૂંડારાને, ચોરને કે અકસ્માત ઊભા રહેલા વારસને સોંપી પોતે હાથ ધસતો ચાલ્યો

નય છે! માટે જ વિનયગુણની મહત્તા સમજવી જોઈએ. વિનયથી જ લોકપ્રિયતાનો સહયુગ્ પેદા થાય છે. વિનયશીલ મનુષ્યને બધા ચાહે છે અને આત્મકલ્યાણના ધર્મમાર્ગનો અધિકાર પણ એ જ મેળવી શકે છે. પોતાના જ્ઞાનનો, પોતાની આવડતનો, પોતાના ધનનો, માનનો કે બળનો ગર્વ થવો એ અજીર્ણ છે. અજીર્ણ થતાં વધુ સમજવાની શક્તિ નષ્ટ થઈ જાય છે. ઉઘટાની વધારાનું કાઢી નાખવા માટે રેચકનો ઉપયોગ કરવો પડે છે. પોતાની શક્તિ પચાવવા માટે વિનય ગુણની અત્યંત જરૂર છે.

જ્ઞાન મેળવવા માટે ગુરુની આવશ્યકતા હોય છે. અને ગુરુ પ્રત્યે શિષ્ય નમ્રભાવે વિનયપૂર્વક પ્રશ્ન કરે છે ત્યારે જ ગુરુ પ્રસન્નતાપૂર્વક શિષ્યને જ્ઞાન આપે છે. પૂર્વકાળમાં ગુરુની અખંડ રીતે વિનયભાવે જે શિષ્ય સેવા કરે તે જ જ્ઞાનનો અધિકારી બનેલો. શિષ્ય બસે રાજપુત્ર હોય કે ક્ષત્રિય-પુત્ર હોય, વણિકપુત્ર હોય કે અન્ય કોઈ હોય એ ગુરુસેવા બકિતપૂર્વક કરે તો જ તેને જ્ઞાન મળે અને પોતાના ક્ષેત્રમાં તે અધિકારી બને, તેથી વિપરીત રીતે ચાલનારાઓ જ્ઞાનના અધિકારી થતા જ નહીં. શિષ્ય જ્યારે ઉદ્ધતાઈ દાખવે કે જ્ઞાનનું અજીર્ણ દાખવે ત્યારે તેનું આગળનું જ્ઞાન બંધ જ થઈ જતું હતું. ગુરુ શિષ્યમાં પિતાપુત્ર કે દેવભક્તનો સંબંધ રહેતો. ગુરુ પ્રત્યે જરા પણ અવિનય બતાવવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત ન થાય તેની શિષ્ય અત્યંત કાળજી રાખતો. ગુરુની આજ્ઞા એ સાક્ષાત્ પરમેશ્વરની જ આજ્ઞા મનાતી. એવા વિનયભાવનું ફળ સાચા જ્ઞાનમાં જ પરિણમતું.

હાલમાં સરકાર નિયંત્રિત શિક્ષણક્ષેત્રમાં પહેલાનો સંબંધ ફરી ગયેલો જણાય છે. પ્રોફેસરો કે શિક્ષકોનો દરજ્જો ધણો ઉતરતો ચાલ્યો હોય એમ જણાય છે. અનેક ખાતાઓમાં વગવડશીલો કે લાંચ-ફરવત પેસી ગયેલી જણાય છે. તેમ શિક્ષણખાતામાં પણ એવા અત્યંત દુષ્કૃતિ અને લોકનિંદાને પાત્ર એવા દુર્ગુણો પેસી ગયેલા જોવામાં આવે છે, એ અત્યંત કમનસીબી છે. ગુરુ એ આપણો તોફાર છે એવું શિષ્યોને લાગે છે. અને ગુરુનું અપમાન કરવું એ કોઈ દોષ હોય એમ એમને લાગતું જ નથી. માર્કો વધુ મેળવવા માટે આડા માર્ગોનો ઉપયોગ કરવો એમાં ગુરુ અને શિષ્યોને કાંઈ ખોટું કરીએ છીએ એમ લાગતું નથી. જ્ઞાન મેળવવું અને આપવું એ એક જાનતો વેપાર ગણાઈ ગયો છે.

અધ્યયન અને અધ્યાપનમાં વિનય અને વિવેકનું તેમજ નિર્ભીક્ષતાના ધાર્મિક ગુણોનું જે સ્થાન હતું તે હુમ થઈ ગયું છે. કૃતરાતા બુદ્ધિ તો જરાએ જણાતી નથી. અર્થાત્ વિનયગુણથી પરસ્પરમાં જે રિનગંધતા હતી તેને લઈને વિદ્યા પરિણમતી અને છેવટે તે ઐહિક તેમજ પારલૌકિક કલ્યાણમાં પરિણમતી. હાલમાં તેનો અંશ પણ જણાવો મુશ્કેલ થઈ પડ્યો છે. શિક્ષણમાંથી વિનયનો અભાવ થતાની સાથે જ તેમાં અભરની છતર વરતુઓની પેઠે કિંમત અંકાઈ ગઈ છે. કમાણીનું એ એક સાધન માનવામાં આવ્યું છે. શિક્ષકો ફળવણી સુલભ થાય છે, એવા ભ્રમમાં નાખીને દગલાબંધ બુકો છાપી લોકો પાસેથી લૂંટ ચલાવી રહેલા છે. વગર મહેનતે પાસ થવાની લાલચ જેમ જેમ વધે છે તેમ તેમ તેનો લાભ લેનારાઓ વધી રહેવા છે, એ ખરેખર કમનસીબી છે. આ બધી આપત્તિઓનું મૂળ જોવામાં આવે તો તે વિનય જેવા ધાર્મિક ગુણોનો અભાવ જ જણાય છે.

વિનયશીલ મનુષ્ય જગતમાં પ્રસિદ્ધિ મેળવે છે, ગુરુની કૃપાને પાત્ર બને છે અને પરિણામે જ્ઞાની થાય છે. દરેક ક્રિયામાં તેને સુચિ અને આદર પ્રાપ્ત થાય છે. તે બધામાં સહયુગ્ ભુવે છે અને તેનામાં બધાઓને સારા જ ગુણો જણાય છે. વિનયવાન માણસ કોઈ જેવા પ્રખર દોષથી દૂર થઈ શકે છે અને અનેક આપત્તિઓથી અચી શકે છે. સહયુગ્નોની ચાવીરૂપ જ વિનયગુણ ગણી શકાય, માટે ઉદ્ધતપણું છોડી વિનયગુણનો આદર કરી પોતાના કલ્યાણનો માર્ગ ખુલ્લો કરી લેવો એ દરેક મનુષ્યની ફરજ છે. એટલા માટે જ વિનયને આત્મનો પરમ મિત્ર ગણવામાં આવે છે. સાચા મિત્રની ગરજ એ સારે છે. આપણા બધા જ બંધુ ભગિનીઓમાં વિનયગુણનો સહભાવ થાઓ એમ ઇચ્છી વિરમીએ છીએ.

નહિ રોષ, નહિ તોષ

લેખક-મુનિરાજશ્રી રત્નકવિજયજી.

હસ્તિશીર્ષી નગરમાં દમદંત નામનો રાજા હતો. એક દિવસ હસ્તિનાપુરના સ્વામી પાંડવો અને કૌરવો સાથે દમદંત રાજાને રાજ્યની સીમા અંગે વિવાદ થયો. વિવાદ ઉપસ્થિત થયા બાદ દમદંત રાજા, જરાસંધ રાજાની સેવામાં ગયો. ત્યારે પાંડવો અને કૌરવોએ દમદંત રાજાનો દેશ બાંધ્યો. પોતાનો દેશ પાંડવો અને કૌરવો દ્વારા બંધાયો છે એવી વાત, જ્યારે દમદંત રાજાએ સાંભળી ત્યારે તે ક્રોધાચ્છાન અને ધનુષ્ય સૈન્ય સાથે તે હસ્તિનાપુર ઉપર ચઢી આવ્યો. દમદંત રાજાને અહિં પાંડવો અને કૌરવો સાથે મોટું યુદ્ધ થયું અને એ યુદ્ધમાં ભાગ્યવશાત્ પાંડવો અને કૌરવો હારી ગયા. દમદંત રાજા વિજય પ્રાપ્ત કરી પોતાના નગરમાં આવ્યો અને સુખપૂર્વક રહેવા લાગ્યો.

એક દિવસે સંધ્યા સમયે વિવિધવર્ણી વાદળાના સ્વરૂપને જોઈ દમદંત રાજા વૈરાગ્ય પામ્યો અને સંસારને વિવિધવર્ણી વાદળાની જેમ અસાર ચિંતવતા પ્રત્યેકપુદ્ગલપણાવડે તેણે દીક્ષાને અંગીકાર કરી.

દીક્ષા અંગીકાર કર્યા પછી દમદંત રાજા દમદંતરાજર્ષિ તરીકે પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા.

અનેક ગામ અને શહેરને પોતાના પવિત્ર પાદવિહારથી પવિત્રિત કરતા દમદંતરાજર્ષિ, એક દિવસ હસ્તિનાપુર નગરની એક શેરીના નાકે, કપોત્સર્ગ કરવાદ્વારા સ્થિર રહ્યાં. એટલામાં રવવાડીએ જતા પાંડવો તે રસ્તેથી નિકળતા દમદંતરાજર્ષિને જોઈ અને લોકો પાસેથી તે દમદંતરાજર્ષિ જ છે એવું જાણી એકદમ ધ્રોડાએ ઉપરથી નીચે ઉતર્યા અને દમદંતરાજર્ષિને વિધિપૂર્વક તેમણે વંદન કર્યું. બાદ્ય અને અબ્યંતર શત્રુઓને જીતવામાં તમારું બળ ખરેખર વખાણવા લાયક છે એમ પ્રશંસા કરી પાંડવો રાજવાટિકાને રસ્તે આગળ વધ્યા.

પાંડવો પોતાને રસ્તે આગળ વધ્યા બાદ તેમની પાછળ નિકળેલા કૌરવોએ પણ દમદંતરાજર્ષિને જોયા અને તેઓ દમદંતરાજર્ષિ જ છે તેવો લોકો પાસેથી જાણી નિર્ણય કર્યો. કૌરવોએ દમદંતરાજર્ષિનો તિરસ્કાર કર્યો અને ખીજોરાના ફળ વિગેરે તેમની સન્મુખ ફેંકી તેઓ આગળ વધ્યા. યથા રાજા તથા પ્રજા એ ઉક્તિ અનુસાર કૌરવોની સેનાએ પણ દમદંતરાજર્ષિની સન્મુખ પોતાના સ્વામીના આચરણનું અનુકરણ કર્યું અને દમદંતરાજર્ષિની આભુઆભુ લાકડા અને પથ્થરાઓનો એક ઢગલો તૈયાર થઈ ગયો. દમદંતરાજર્ષિ આ ઢગલાની વચમાં જ કેટલોક વખત ધ્યાનસ્થ દશામાં રહ્યાં.

જ્યારે પાંડવો રવવાડીથી પાછા ફર્યા ત્યારે મુનિની જગાએ એક ઢગલો દેખ્યો અને આભુઆભુના લોકો પાસેથી તેમણે જાણ્યું કે એ ઢગલો તો કૌરવો અને તેની સેના દ્વારા બંધાયો છે. હકીકત આમ બનવાથી પાંડવો તુરત ત્યાં ગયા અને તેમાંથી લાકડા, પથ્થરા વિગેરે દૂર નંખાવી દીધા. વચમાં દમદંતરાજર્ષિને ધ્યાનસ્થદશામાં ઉમેલા પાંડવોએ જોયા અને પાંડવોએ તેમને નમસ્કાર કર્યો. મુનિને પડેલું કંઈ પાંડવોએ દૂર કર્યું અને નમસ્કાર-સ્તુતિ કરીને પાંડવો પોતાને સ્થળે ગયા.

પાંડવોથી સન્માનિત અને કૌરવો તથા તેની સેનાથી અપમાનિત થયેલા દમદંતરાજર્ષિએ બંનેયના કૃત્યમાં સમમાન ધારણ કર્યો પણ કાષ્ઠના ય પર રોષ કે તોષ કર્યો નહિ. જય હો સમભાવી મુનિ દમદંતરાજર્ષિનો । । ।

સાચો દીપોત્સવ:

લેખક-શ્રી વસંતલાલ કાન્તિલાલ ઇન્દિરાલાલ-બા. એ.

રાત્રીનું અવસાન એટલે પ્રભાતનો જન્મ. રાત્રિમાં અંધકારને તિદ્રા છે. શોકને વેદના છે. ભયને ચિંતા છે. પ્રભાતમાં શાંતિ છે, સ્ફૂર્તિ છે, નિર્મળતા છે ને ગમ્યતિનું ગળ છે. જીવનનું અંધારું આંશુલું ઉપાના અજવાળાથી હસી ઉઠે ત્યારે સાચો દીપોત્સવ થાય છે.

ભૃગુ કહે છે **નાહમસ્મીતિ** “હું નથી જ” દેહભાવ જાય છે એટલે સૌ કોઈ બોલી ઉઠે છે **નાહમસ્મીતિ**. દેહભાવ એટલે રાત્રિ. આત્મભાવ એટલે પ્રભાત. દેહભાવ છૂટ્યો એટલે મહાવિદેહકેત્ર પ્રાપ્ત થયું જ. આત્મભાવ મળ્યે સૌ કોઈ ઇશુ ખ્રિસ્તની જેમ બોલી ઉઠે છે “My father and I am one.” હું ને મારો પિતા એક છીએ. આતું નામ આત્મભાવ-તત્ત્વસાક્ષાત્કાર. જીવનનું પ્રભાત ત્યારે ઉઘડે છે ને સાચો દીપોત્સવ ઉજવાય છે.

જીવનનું પ્રભાત ઊગે છે જ્યારે તત્ત્વજ્ઞાન જીવંત અને છે. ત્યારે જીવંત તત્ત્વજ્ઞાન કોને કહેવાય ? ગમે તેવું મહાત્મ તત્ત્વજ્ઞાન હોય પણ જ્યાં સુધી જીવનના રોજના પ્રસંગોમાંથી તે તત્ત્વજ્ઞાન જડી આવતું નથી ત્યાં સુધી તે તત્ત્વજ્ઞાનની કીમત કેવલ શાસ્ત્રાર્થ ને વાદવિવાદ પૂરતી ભલે હોય પણ વિશેષ તો નથી જ. જીવંત તત્ત્વજ્ઞાન જીવનના રોજના પ્રસંગોમાંથી શોધવાનું છે અને નહીં કે માત્ર તાડપત્રોની પોથીમાંથી કે સુવર્ણશાહીથી અભાયેક પુસ્તકોમાંથી. જેમ ભગવાન બુદ્ધે રસ્તા પરના વૃક્ષ ને રોગીમાંથી પોતાની આસપાસની જીવતી દુનિયામાંથી, મૃત્યુ ને જીવનનું તત્ત્વજ્ઞાન શોધ્યું કે સર્વદેહિએ સ્વચ્છંદી સ્ત્રીની ચાલચલગતમાંથી અસાર સંસારનું તત્ત્વજ્ઞાન મેળવ્યું તેમ ઉપનિષદ કે વેદપુરાણના સર્વાત્મભાવનું તત્ત્વજ્ઞાન ગમે તેટલું ચર્ચાએ પણ તેને જીવંત કરવું હોય તો રોજના પ્રસંગમાંથી જ તે તત્ત્વજ્ઞાનને શોધવું જોઈએ. રસ્તા પરના હડકાયાં ફૂતરાને જોઈને કે પીળા વીંછીને જોઈને પણ જ્યારે સ્વજનમિલાપનો આનંદ થાય ત્યારે સમજવું કે એ સર્વવ્યાપી બ્રહ્મની ફિલ્લુરી ઉપનિષદમાંથી જીવતી યજ્ઞ જીવનમાં આવી છે. આ રીતનું જીવંત તત્ત્વજ્ઞાન અંતરમાં દીપોત્સવ કરે છે. સાચો દીપોત્સવ તે જ છે.

દેશાંતર કરવું તે તો આજે એક ઓરડામાંથી બીજા ઓરડામાં જવા જેવું થઈ ગયું છે. વોશિંગ્ટનમાં ખાદ્ય-પીને આરામપુરથી પર ઓટ્સ એક અમેરિકન આજે પેકિંગમાં રહેતા ચીના સાથે વિજ્ઞાનબળે નિરાંતે વાતચીત કરી શકે છે અને પાંચ હજાર માઇલનું અંતર ખસી જઈ અને જાણે કે સામા માનવીના ખમા પર હાથ મૂકી વાતચીત કરી રહ્યા છે. આ તો છે પ્રયોગશાલાના સ્થૂલ જ્ઞાનનો પ્રકાશ. જીવંત તત્ત્વજ્ઞાનનું તેજ આનાથી સહસ્રકોટિગણું છે. મૃત્યુનિમિરનેય ઉચ્છેદનાર આ જીવંત તત્ત્વજ્ઞાનની રત્નદીપિકા પ્રકટાવી આપણે સાચો દીપોત્સવ ઉજવવો જોઈએ.

આ જીવંત તત્ત્વજ્ઞાન પ્રકટે છે ત્યારે નવું મૂલ્યાંકન કરતાં માનવી શીખે છે. વ્યવહારિક જીવનમાં આજે આપણી દૃષ્ટિ અર્થપ્રધાન છે. દરેક વસ્તુનું મૂલ્ય આપણે સોના ચાંદીના અંકગણિતથી કાઢીએ છીએ. આજે અર્થપ્રધાન દૃષ્ટિ ગૌણ કરી નૈતિક મૂલ્યો વધારવાની જરૂર છે. આથી જ અર્થપ્રધાન દૃષ્ટિ તેને પૂરો સંતોષ નથી આપી શકતી, તે નવું મૂલ્યાંકન શીખે છે. એવાં નૈતિક મૂલ્યો આવડ્યાં પછી તે સાંદર્યવતી સ્ત્રીને પણ ભૃગુ જેમ પરમાણુનો જથ્થો જ માને છે; શુરુ ગોવિંદસિંહ જેમ ભેટ આવેશ રત્નના કડાંને પણ બાણનાં ધરામાં ફેંકી દે છે. પ્રત્યેક જીવનના વિષયને-મૃત્યુ વિષે પણ તે નવું મૂલ્યાંકન કરે છે. અનોડ શો જેમ જીવનને ઘટતી જતી મીઠુમતીને સદા વધુ તેજસ્વી મશાસરૂપે જીવે છે. આ છે નૈતિક દૃષ્ટિના નવા મૂલ્યાંકનો. જીવન સુખી કરવાનો આ એક જ ઉપાય છે કે આપણે અર્થપ્રધાન દૃષ્ટિ ગૌણ કરી નૈતિક મૂલ્યો શીખીએ. એવું નવું મૂલ્યાંકન કરતાં આવડે તેજ જીવંત તત્ત્વજ્ઞાન છે. એવું જીવંત તત્ત્વજ્ઞાન પ્રકટે એટલે જીવનનું મંગલ પ્રભાત ઊગ્યું કહેવાય અને એ જ સાચો દીપોત્સવ કહેવાય.

ગૃહલક્ષ્મી-ધર્મિષ્ઠા

(૩)

લેખક:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી

‘પ્રમાણિકતા’ એ જ મુદ્રાલેખ.

‘ભાલક ભાલ, ઘરમાં છે કે ? કેમ આજે દુકાન ખંધ છે ?’ ઘરમાંથી શેઠની પુત્રવધુ ધર્મિષ્ઠા, જ્યાં ઝરુખામાં આવી પ્રશ્ન કરે છે કે-તમે કોણ છો ? તમારે શું કામ છે ? સાં જગર માર્ગેથી પોતાના શ્વસર-હેલાક શેઠને ઘર તરફ આવતાં જોઈ, માથાનું વચ્ચે જરા નીચું આણી ધર્મિષ્ઠા ઝરુખામાંથી પાછી ફરી

આગંતુક બોલી ઉઘ્યો-મારું નામ હરિયળ, હું આપણા આ નગરના માછી પરામાં રહું છું. મારે ભાલકભાલનું કામ છે. હરિયળના પાછળના વાઝ્યો ઘર નજીક આવી પહોંચેલા હેલાક શેઠે જરાજર સાંભળ્યા. કમાડ ઉઘાડી, દુકાનમાં એક બાજુની ખીટી ઉપર અંગરખુ ને પાલડી ભરાવી, ગાદી પર બેઠક લેતાં તે બોલ્યા: હરિયળ, તારે ભાલકનું શું કામ પડ્યું ? મેં તને કોઈ દિ’ અમારી દુકાનેથી કોઈ સ્ત્રીજ ખરીદતાં જોયે નથી ! તું માછીવાડમાં રહે છે અને જાપરા સમારવા, મજૂરી કરવી, અથવા તો લાકડા વેરવા આદિના કામે કરી ગુજરાન ચલાવે છે એ વાતની મને ખબર છે.

શેઠ સાંજ, તમે જાણો છો એ ખરું છે. આપની દુકાનમાંથી ભાલ લઈ જવા જેટલા પૈસા અમ સરખા ગરિયાના હાથમાં આવે જ નહીં ! કેટલીક વાર તો મજૂરી મળ્યા વિનાના દિવસો જાય છે ! ઘરમાં હાલકામાં ચોરવા મૂડી દાણા પણ નથી હોતા ! પણ ભાલકભાલની મારા પર ભારે મહેરજાનો છે. કેટલીયે વાર તેમણે મને પૈસા, ચનાજ, વગેરે આપી મદદ કરી છે. આવો ક્યાણુ દિકરો આપના ઘરમાં છે એ ભગવાનની મહેર સમજો. જેનો દીકરો આવો પરાપકારી હોય-કરુણાવંત હોય એનો આપ ભલે હોય જ. ‘આપ તેવા બેટા ને વડ તેવા ટેટા’ એ કહેવત ખોટી ન જ હોય. આમ છતાં કેટલાક

આપને વંચક શેઠ તરીકે ઓળખાવે છે ! એમાં મને તો શેઠ તેમની ઇર્ષ્યા જણાય છે. દુનિયા દોરંગી તેથી જ કહેવાય છે. કેટલાક એવા પણ હોય છે જેઓ ખીજની સમૃદ્ધિ દેખી જ વાંસનાં ઝાડ માફક સુકાય છે.

જો હરિયળ, આજે અમારા ગુરુમહારાજ અહીં ચોમાસું રહેલા તે વર્ષાકાળ પૂરો થતાં અહીંથી વિદાર કરી નજીકના ગામે જવાના છે. અમે-તેમને વળાવવા ગયા હતા. સાંથી હું હમણાં જ આવી રહ્યો છું. કદાચ ભાલક તેઓશ્રીની જોડે એ ગામે પણ જાય અને એને પાછા ફરતાં સંધ્યાકાળ પણ થઈ જાય. તારે જે કામ હોય તે કહે.

શેઠ સાંજ ! કામ તો ખીજું કંઈ નથી. મારા ઘરમાં કચરો કાઢતાં આ સોનાની વીંટી હાથમાં આવેલી. મને અજયખી થયેલી કે મારા જેવા રંકના ખોરડામાં સોનાની વીંટી ક્યાંથી ? મનમાં શંકા થયેલી કે ગીચીટ ચઢાવેલી કે પીતળની હશે. ખાતરી કરવા જગરમાં ચોકસીની દુકાને ગયો. કસોટી પર કસી જોઈ ચોકસીએ કહ્યું કે, એ છે તો સોનાનો. પણ એના પર ‘હેલાચાહ’ નું નામ છે માટે તું તેમને સાંથી ચોરીને લાગ્યો લાગે છે !

મેં જે હતી તે વાત કહી અને ઉમેયું કે—

મારે એ વીંટી વેચવી નથી. એ શેઠના દીકરા ભાલકભાલની જ હોવી જોઈએ. પાંચ દિવસ ઉપર મારે ઘેર આવેલા એ વેળા આંગળીએથી નીકળી ગઈ હશે. એ તો મારા ઉપકારી શેઠ છે. જુખ્યે મરું તે કબૂલ પણ તેમની વીંટી મારાથી વેચાય જ નહીં. લાલો પાછી, હમણાં જ તેમને ઘેર જઈ આપી આવું. જગરમાંથી સીંધો એ આપવા આવ્યો છું. ભાલ, આવે ત્યારે તેમને આ વીંટી આપજો.

હેલાક શેઠ આ રાંક માછીની વાત સાંભળી આશ્ચર્ય પામ્યા-વિચારમગ્ન બન્યા. ઘરમાં તાવડી તડાકા લેતી હોય ! પેટપૂર ખાવાનું મળતું ન હોય !

છતાં આવો સુંદર વિચાર ! ખીછ તરફ આપની છાપ 'વંચક' તરીકેની, તેનો દીકરો ગરીબોનો બેલી ! એ સંસ્કાર આપના કે પત્નીના ! 'ધર્મશિષ્ટા' ખરેખર ધરતી સાચી લક્ષ્મી તો હું જ છે.

હરિયજન, ભાલકને હું વીંટી આપીશ. લે ભાલ આ બે રૂપિયા હું રાજી ખુશીથી આપું છું તે લેવાની તું ના પાડીશ નહીં. એ તો મારું સંભારણું છે.

ન્યારથી શેઠે દુકાનમાં 'પ્રામાણિકતા'થી વેપાર શરૂ કર્યો છે ત્યારથી જૂની છાપ ભુસાવા માંડી છે. શરૂઆતમાં કેમાણી એછી પણ થઈ, આમ છતાં નિયમ પર દ્રવતા રાખી ક્ય-વિક્ય ચાલુ રાખ્યો. જેમ જેમ દિવસ પસાર થતાં ગયા તેમ તેમ તેમની ન્યાય-પ્રિયતાનો વાત કપુર માફક ચોતરફ વિસ્તરવા માંડી, ધરાડી વધવા લાગી, અને હરિયજનતા ગયા પછી ન્યારે સંધ્યાકાળે ગલ્લો ગણવા માંડ્યો ત્યારે રોજના કરતાં આજનો વેપાર દશગણો માલમ પડ્યો. સાંજના વાણુ પછી ન્યારે દુકાન વધાવી મૌ ધર્મકથામાં બેઠા ત્યારે શેઠે પ્રથમ પ્રશ્ન કર્યો વીંટી સંજયી. ભાલકે, સોનાની વીંટીમાંનું સુવર્ણ કેવી રીતે સંચાલને માર્ગે મેળવ્યું તે વર્ણવી, ભાર મૂકી જણાવ્યું કે- 'પૂર્વે આ વીંટી ત્રણ જગાએથી પાછી મારા હાથમાં આવી છે. હરિયજનવાળો અખતરો ચોથા પ્રસંગે પડ્યો છે. 'વ્યવહારથી જે દ્રવ્ય શુદ્ધ હોય છે તે ધરમાં ટકી તો રહે છે પણ એ ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ પામે છે.' એવું નીતિકારોનું વચન છે.

હેલાક શેઠ બોલ્યા : ભાલક, તારી વાત સો ટચના સુવર્ણ જેવી છે. સતારના પાછી આવેલી વીંટી મેં ગલ્લામાં રાખી દીધી હતી. આજે દુકાન પર ધરાડી એવી તો ઉમરાઈ ગઈ કે પૂર્વે મારા આટલા વર્ષોના વ્યવસાયમાં મેં જોઈ નહોતી ! ધડીસર મનમાં થઈ થઈ ગયું કે 'આ લોકને મારી દુકાન પર જ આટલી બધી મોહિની કેમ લાગી છે ? એકલે હાથે એટલે લેતાં-દેતાં વિલંબ થાય છતાં એક પણ વ્યક્તિ અકળાઈ નથી કે દુકાન છોડી અન્યત્ર ગઈ નથી.

ધર્મશિષ્ટા-વિનયપૂર્વક બોલી-પૂજ્ય વડિલશ્રી,

'શાસ્ત્રમાં તો સુવર્ણક્ષિર નોંધાયેલ છે કે- 'સત્યમેવ જયતે.' અને લોકમાં પણ કહેવાય છે કે- 'સાચ ને આંચ નહીં.' અલખત એ સાંભળીને એક કાનેથી ખીજે કાને કાઢી નાંખીએ અને કરતા હોયએ તેમ કરીએ તો- 'સાંભળી સાંભળીને કૂટયા કાન, તોયે ન આવ્યું બલ્લતાન' જેવું જ થાય. પણ એ વચન પર અડગ શ્રદ્ધા ધરીએ તો એ વચનો ટંક-શાળી જ નિવડે. એક કવિએ ગાયું છે કે-

'શ્રદ્ધા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી પુન્યના કામ;
છાર પર તે લીંપણુ, ઝાંખર ચિત્રામ.'

એ અક્ષરશઃ સત્ય છે. દરેક નાનું કે મોટું કામ કરતાં પૂર્વે એ અંગે પૂરી સમજ મેળવવી, અને એને વર્તનમાં ઉતારવા શ્રદ્ધાથી વીર્ય દેશવવું. જિનેશ્વર ભગવંતના વચનનો એ મર્મ છે અને એને યથાર્થ-પણે અવધારી પ્રગતિના માર્ગે કૂચ કરનાર આત્મા ખુદ મહાત્મા અને અંતે પરમાત્મા બને છે.

પુત્રી ધર્મશિષ્ટા ! તારા વચનની મીઠાશ અને એ પાછળ સચેટ અભ્યાસ અને પાકા અનુભવની છાપ જોતાં મને શ્રીપાલમહારાજના ચરિત્રમાં અગ્રભાગ ભજવનાર મયણાસુંદરી યાદ આવે છે. એ સુશીલા નારીના આત્મજળે અને જ્ઞાનગૌરવે જ શ્રીપાલરાજના જીવનનું અનુપમ ધડતર ધડ્યું; અને તારા આચરણે જ આ ધરના-એમાં વસનારા એવા અમારા જીવન વહેણ બદલી નાંખ્યા. મનમાં એક શંકા વર્તે છે અને તે એ કે ભાલકનું જીવન મારા જેવું દૂષિત નથી એટલે ન્યાય માર્ગે તૈયાર કરેલ સુવર્ણ-મુદ્રિકા પાછી આવે એમાં ખાસ નવાઈ ન ગણાય, ખાસ મેં તો મરતક પર ધોળા પળીયા આવ્યા ત્યાં સુધી 'લેને મેં લલ્લડ અને દેને મેં પત્થર' જેવું જીવન ગાળ્યું છે.

પૂજ્ય પિતશ્રી, આપશ્રીની શંકા અસ્થાને છે. આત્માના મૂળ યુજી જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર છે. એ પર જરૂર કર્મેના આવરણો છવાયા હોય છે એટલે જ હેય, ઉપાદેયનો અર્થાત્ છોડવા લાયક કાર્યોનો વિવેક કરતાં આત્મા મુગ્ધાય છે. પણ

જ્યારે યથાર્થ જ્ઞાનનો યોગ સાંપડે છે, ત્યારે પછી એ પર પાછી શ્રદ્ધાનો રંગ ખેસે છે અને સરવાળે એ પ્રમાણે આચરણમાં ઉતરવા માટે છે ત્યારે એની ગતિ વિઘ્નત્વી મર્યાદાને પણ વટાવી જાય છે. પરિણામની ધારા જેમ વૃદ્ધિ પામતી જાય તેમ કર્મોનો પુનઃ-ગમે તેવો વિપુલ-અને ગમે તેટલા કાળનો હોય છતાં કાયાની દોરડીના સમૂહને જળતા ઝાઝીવાર નથી લાગતી તેમ એને ભરમીભૂત થતાં વિલંબ નથી થતો. યાદ કરોને અણુનમાળી કે દ્રઢ-પ્રકારીના ઉદાહરણો. પાપ કરવામાં એ આત્માઓએ પાછીપાતી કરી હતી? પણ ચિંતામણી રાત કરતાં વિશેષ એવા જ્ઞાની વચનોનો યોગ સાંપડ્યો. તો ખેડો પાર થયો ને! જી માસની કમાણીનું આ સુવર્ણ હવે સાસુએ મને સોંપ્યું છે. એની સાથે થોડા વસ્ત્ર લપેટી, વજન કરવાની પાંચશેરી પર ચામડું મઢી ખતાવો પર આપની મુદ્રા યાને નામ લખી. મૂકી દો એને ચોરે ચૈટે રજાગતી, એ અથડાતી આવણા થેર પાછી આવ્યા વિના રહેવાની નહોતી.

દીકરી, એ વાત મને ગમી. એમ થતાં મારો સંશય દૂર થશે.

x x x

અરે! આજે હેલાક શેઠને ત્યાં આટલી ગંધી ધમાલ શાની છે? દુકાનમાં લોટા સમાતા પણ નથી! જાણે વેઘરાજની પાસે દરદીઓ પોતાની દર્દ-કથા સંભળાવતા ન હોય, તેમ તેમના હાથના રૂપ-શૈલ દ્રવ્યની, અથવા તો આજ આપવાની કચ્છાત કંચી, તેમના ધરના ધનની માંગણી કરી રહ્યા છે.

તપાસ કરતાં જણાય છે કે-એ ખંચા એ ત્રણ દિવસમાં દરિયાઈ સફર ઉપડનારા વડાણોના મુસાફરો છે. તેઓને સોનાની પાંચશેરીવાળો ખતાવ ખન્યા પછી પાછી ખાતરી થઈ છે કે હેલાક શેઠનું ધન ન્યાયસંપન્ન હોવાથી પવિત્ર છે. મુસાફરીમાં સાગરની સફરમાં એ સાથે હોય તો માર્ગે કંઈ વિઘ્ન નહીં નથી. ખુદ ખજાસીઓ વડાણો ઉપડતાં પહેલાં અપ્રદેવને એનો અંશ અપાઈ કરે છે. અને 'હેલાક'

'હેલાક' ખોલી હલેલા મારે છે. 'હેલાલાક' નું નામ એટલી હદે પવિત્ર ને સ્મરણરૂપ બની ગયું છે.

સુવર્ણ પાંચશેરીની વાત ધર્મચર્યા ટાણે ધર્મિશ્ચ-ના મુખે સાંભળી હતી પણ એનો અમલ કેવી રીતે થયો એ જાણી લઈએ તો વાતના અંકોડા ખરાખર ખેસી જાય અને ઉર વર્ણવી ધમાલ પાછળનું રહસ્ય ખરાખર સમજાય. શેઠે શંકા ટાળવા સુવર્ણને નક્કી થયા મુજબ ચામડામાં મઢીને કાઢીને ખચ ન પડે તેમ જતાં આવતાં માણસોની આંખે ચઢે એ રીતે જાહેર માર્ગે પર ત્રણથી ચાર વાર મુકાવ્યું. પણ જેનું તકદીર જોર કરતું હોય તેને જૂન પણ રડાયક અને એમ દરેક વેળાએ તે પરનું નામ વાંચી હાથમાં લેનાર થેર આવી પહોંચ્યું કરી ગયા. એ પછી શેઠે એ પાંચશેરીને પોતાના હાથે દરિયામાં ફેંકી દીધી. એ પાછી આવશે તો નક્કી હું માનીશ કે હું પણ હજુકર્મી થયો છું. અને ખપ જોગી રકમ રાખી જાકીની કમાણી સાતલેને વાપરવાનો નિયમ પણ લઈશ. જળાશયમાં એ પાંચશેરી, મ્હોં ફાડીને સુનેલા મચ્છના પેટમાં પહોંચી ગઈ. એ મચ્છ કોઈ માછીની જાળમાં સપડાયો. એના પરના મુદ્રાથી અજબખી પામેલો પેલો માછીમાર, એ શું છે તે જાણવા સાર પોતાના પડોશમાં રહેતા અને 'ભગત' તરીકે ઓળખાતા હરિજન માછીને ત્યાં પહોંચ્યો. 'હેલા શેઠની આ પાંચશેરી છે' એમ જણાવી હરિજન પોતાના પડોશીને તેડી શેઠની દુકાને આવ્યો. આટલી જલ્દી પાંચશેરીને પોતાની ચક્ષુ સામે પાછી આવેલી જોઈ શેઠ તો આનંદથી નાચી ઉઠ્યા. માછી ભાઈએને બક્ષિસ આપી અને સારાથે ફળીયામાં ગોળ-ધાણા વહેંચ્યા. પુત્રવધૂ ધર્મિશ્ચનો આગાહી સાચી પડી. ધરના તેમજ આસપાસના સૌ તેને અભિનંદન આપવા લાગ્યા. 'ખારે પાણીએ નાંખેલી સુવર્ણ પાંચશેરી શેઠના પુણ્યથી પાછી આવી' એ વાત જાહેર બની. એ દિનથી 'હેલાક શેઠ' હેલા શાક' ના હુજામણા નામથી મશહૂર થયા.

આત્મ ભાવનાનો ઉદય અને નિવૃત્તિ

સં. ડાક્ટર વલ્લભલાલ નેણસીભાઈ-ભારણી

પૂર્વ જન્મોમાં કરેલાં અનેક પુણ્યોના પરિપાકથી, અનેક મનુષ્યોમાંથી કોઈ એક ભવ્ય પુરુષને વર્તમાન જન્મમાં આત્મસ્વરૂપને જાણવાની ઇચ્છા થાય છે. પૂર્વ જન્મમાં હું કોણ હતો? ક્યાં હતો? કેવી રીતે સ્થિત હતો? ને મારું વાસ્તવિક સ્વરૂપ શું શરીર, ચિત્ત વા હવે હશે? આ શરીર પંચભૂતોનું કાંઈ હશે? વા ભૂતોનો સમૂહ હશે? વા ભૂતોથી ભિન્ન હશે? ભવિષ્યમાં મને ક્યા જન્મની પ્રાપ્તિ થશે? કયે સ્થળે મારો જન્મ થશે? અને ત્યાં મારી કેવી રીતે સ્થિતિ થશે? એવી રીતના જે પેતાના સંબંધના વિચાર છે. તે આત્મભાવની ભાવના કહેવાય છે.—આ આત્મભાવની ભાવના જ્યાં સુધી વિવેક જ્ઞાનનો ઉદય થતો નથી ત્યાં સુધી જ વિદ્યમાન રહે છે. સદ્ગુરુ આચાર્યના ઉપદેશદ્વારા જ્યારે સમાધિના અનુજ્ઞાનથી આ અધિકારીને અનેક પ્રકારની જે આ સર્વ ભાવનાઓ છે તે સર્વ ચિત્તનો જ વિચિત્ર પરિણામ છે, અને હું તો અવિદ્યાના સંબંધથી રહિત અને ચિત્તના ધર્મોથી વિમુક્ત હોવાથી શુદ્ધ નિર્વિકાર છું, એવું વિવેકજ્ઞાન ઉદય થાય ત્યારે યોગાનુજ્ઞાન આચરનાર તે યોગીની તે આત્મભાવ ભાવના નિવૃત્ત થઈ જાય છે.

પેતાના વિષયની સિદ્ધિ થવાથી ઇચ્છાની નિવૃત્તિ થવી સ્વાભાવિક છે. વિવેકીની આત્મભાવ ભાવનાની નિવૃત્તિ કહી છે, તેથી અર્થથી એમ પણ બોધન થાય છે કે તેના ચિત્તમાં પહેલાં આત્મભાવ ભાવનાનો ઉદય હતો, કેમકે તે ભાવનાના ઉદય વિના અસત્ત્વી નિવૃત્તિ થવાનો અસંભવ છે. જે પુરુષના ચિત્તમાં આ ભાવના થાય છે તેજ આત્મજ્ઞાનના ઉપદેશનો અધિકારી છે. અને તે જ યોગાભ્યાસદ્વારા વિવેકજ્ઞાનને સંપાદન કરી શકે છે તથા વિવેકજ્ઞાનથી તેની જ આ આત્મભાવ-ભાવના નિવૃત્ત થાય છે. અને જેમને આ આત્મભાવ ભાવના નથી તેમને તો આત્મોપદેશનો અધિકાર નથી તેમ જ તેમને વિવેકજ્ઞાન પણ થતું નથી અને તેમના આત્મભાવનાની નિવૃત્તિ પણ થતી નથી.

જેમ વર્ષા ઋતુમાં તુણાનાં અંકુરોનો પ્રાદુર્ભાવ જોઈને તે તુણાનાં ખીજોની સત્તાનું અનુમાન કરવામાં આવે છે, તેમ જે પુરુષને વૈરાગ્યબોધકે વચનોથી મોક્ષમાર્ગના શ્રવણથી રોમાંચ તથા હર્ષ-પુરસ્સર હૃદય દ્રવિત થાય, તે પુરુષને વિવેકજ્ઞાનના ખીજભૂત તથા અપવર્ગના સાધનરૂપ જે ધર્મ-નિયમ-દિક્ક કર્મ છે, તે પૂર્વ જન્મમાં અનુષ્ઠિત છે, એ તેના ચિત્તમાં આત્મભાવ ભાવનાનો ઉદય પણ છે એમ અનુમાનથી જાણવું, અને તે પુરુષોની પૂર્વજન્મમાં શુભ કર્મોનું અનુજ્ઞાન તહીં કરેલું હોવાથી શરીર વા ચિત્તથી ભિન્ન આત્મા કેમ સંભવી શકે? પરલોક કેમ સંભવી શકે? આત્માનું જ્ઞાન શી રીતે સંભવે? ઇત્યાદિ પૂર્વશરૂપ તર્કોમાં જ રુચિ હોય અને તત્ત્વનિર્ણયરૂપ સિદ્ધાંતમાં જેમની અરુચિ હોય તે પુરુષોનાં ચિત્તમાં આત્મભાવનાનો ઉદય નથી એમ અનુમાનથી જાણવું.

એક મહાન તત્ત્વજ્ઞ કવિ પ્રકાશે છે કે—

હું કોણ છું? ક્યાંથી થયો? શું સ્વરૂપ છે મારું ખરું?
કોના સંબંધે? વળગણા છે? રાખું કે એ પરિહરું?

હું કોણ છું? બ્રહ્મણુ છું, ક્ષત્રિય છું, વૈશ્ય છું, શૂદ્ર છું. અથવા તો સ્ત્રી છું? પુરુષ છું? વિગેરે

જર્મન અને ઇટાલિયન અનુવાદોથી અલંકૃત જૈન કૃતિઓ

લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

આપણા આ ભારતવર્ષમાં જન્મેલી અને ઉછરેલી વ્યક્તિને આ ઉપખંડની સંસ્કૃતિના અને એના સંસ્કૃતાદિ ભાષામાં ગ્રંથાયેલા સાહિત્યના પરિશીલન માટે જેવો સહજ સુયોગ સાંપડે અને એ વ્યક્તિ જે પ્રતિભાશાળી હોય અને પોતાના વિશિષ્ટ અભ્યાસનો લાભ જનતાને આપવા ધારે તો એથી જે અનેક દિશામાં વેધક પ્રકાશ પાડી શકે તેવી આશા વિદેશી વિદ્વાનો પાસેથી ભાગ્યે જ રખાય. તેમ છતાં યુરોપના અને ખાસ કરીને જર્મનીના કેટલાયે વિખુલવરોએ ભારતીય સંસ્કૃતિ અને સાહિત્યની ઉત્તમ સેવા એક વા ખીજ પ્રકારે ખજવી છે. જૈન સાહિત્યનો જ વિચાર કરીશું તો એના દર્શનાદિક અંગોને લગતી વિવિધ ખાખનો ઉપર જર્મન અહુશ્રુતોએ પોતાની માતૃભાષા જર્મનમાં અને આંતરરાષ્ટ્રીય સ્થાને આરૂઢ થયેલી અંગ્રેજી ભાષામાં ઉચ્ચ કોટિનાં લખાણો લખી આ સાહિત્યની સમૃદ્ધિમાં ગૌરવવંતો ફાળો આપ્યો છે. જર્મન લખાણોનો લાભ લેવાય એ માટે પ્રથમ તો આપણે આવાં લખાણો ક્યાં ક્યાં પ્રસિદ્ધ થયાં છે ઈત્યાદિ ખાખતો ખજવી જોઈએ. ત્યારબાદ એ લખાણો આપણે મેળવવાં જોઈએ, અને પછીથી એમાંના ખાસ ઉપયોગી અંશોનું આપણી ભાષામાં અને તેમ ન જ અને તો અંગ્રેજી ભાષામાં એ ઉતારાય એવો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આપણા દેશમાં દસેક ટકા જેટલા લોકોને લખતાં વાંચતાં આવડે છે અને જૈનોનો વસ્તી પંદરેક લાખની ગણાય છે. એટલે એ દિસામે અંગ્રેજીમાં છૂટી વિચારોની આપને કરી શકે એવી ખાહોશ વ્યક્તિઓ જૈન સમાજમાં ગણીગાંડી હોય એમાં શી નવામ્ ? તેમાં પણ જર્મન ભાષાના જાણકારની સંખ્યા તો આંગળીને વેઢે ગણાય એટલી પણ ખરી કે ? આમ જો કે જૈન જ દ્વારા જર્મન લખાણોનો યથેષ્ટ લાભ મળવાની આશા ખહુ જ ઓછી જણાય છે તો પણ આ કામ અન્ય રીતે પણ થઈ

વિગેરે સ્વરૂપે હું છું કે નહીં કે તેથી કોઈ અન્ય સ્વરૂપે મારું સ્વરૂપ છે ? ક્યાંથી થયો ? આ દેહની ઉત્પત્તિ સાથે મારી ઉત્પત્તિ થઈ ? તો કહે કે ના, હું તો અનુભવ, અવિતાશી છું. ત્યારે મારું ખરું સ્વરૂપ શું છે ? તો તે ખધાથી પર:—

“ શુદ્ધ છુદ્ધ ચૈતન્યધન, સ્વયં જ્યોતિ સુખધામ,
ખીજું કહિયે કેટલું ? કર વિચાર તો પામ. ”

આ શબ્દો અંતર્મુખ ઉપયોગે વિચારવા જેવા છે.

આ કર્મની વળગણા કોના સંખધે છે ? તો કહે કે દેહના સંખધે છે. ત્યારે તે દેહનો સંખધ રાખવો કે પરિહરવો ? એટલે કે તે દેહાત્મલુદ્ધિ રાખવી કે તેનો ત્યાગ કરવો ?

ઈત્યાદિ શબ્દો પણ આત્મભાવ ભાવનાની વિચારણા અર્થે છે. આવા પોતા સંખધી વિચાર તે આત્મભાવ ભાવના કહેવાય છે. કોઈ ઉત્તમ જીવને આવી વિચારણાનો ઉદય થતાં તેને વિવેકજ્ઞાન-સમ્યગ્દર્શનની પ્રાપ્તિ થાય છે—શ્રી આચારાંગ સૂત્રના પ્રથમ જુતરકંધમાં, પ્રથમ અધ્યયનમાં, પ્રથમ પાક્યમાં પણ આ જ મતલબનો શ્રી જિનેશ્વરે ઉપદેશ કર્યો છે.

અંક ૧ લો]

જર્મન અને ઇટાલીયન અનુવાદોથી અલંકૃત જૈન કૃતિઓ.

૧૯

શકે તેમ હોવાથી હું અહીં જે જૈન કૃતિઓના જર્મન અનુવાદો મેં નજરે જોયા છે કે એ વિષે મેં વાંચ્યું છે તેની એક કામચલાઉ યાદી આપું છું. એ પરિપૂર્ણ રજૂ કરાય તે માટે મેં મારા મિત્ર એક જર્મન વિદ્વાનને પત્ર લખી માહિતી માગી છે પણ એ તો એમની પરિસ્થિતિને આધીન વાત રહી એટલે અત્યારે આ આતું ખોલો રાખું છું. સાથે સાથે ઇટાલીયન અનુવાદો વિષે પણ થોડુંક કહું છું.

જૈન સાહિત્યના આપણે જે વર્ગ પાડી શકીએ. (૧) આગમિક સાહિત્ય અને (૨) અનાગમિક સાહિત્ય. આગમિક સાહિત્ય એટલે આગમે અને એને લગતી વિવરણાત્મક કૃતિઓ. અનાગમિક સાહિત્યના દાર્શનિક, કથાત્મક ઇત્યાદિ વિભાગો પડી શકે. ઉપલબ્ધ સાહિત્યની દૃષ્ટિએ આગમોની રચના સૌથી પ્રથમ ચર્ચ હોવાથી હું એનો અંગાદિ ક્રમે અહીં વિચાર કરું છું.

આચાર નામના પહેલા અંગનું પહેલું સુપ્રસંગનું જર્મન ભાષાંતર પ્રો. વૉલ્થર શુશ્રિંગે કર્યું છે અને એ લાઇપ્સિગથી ઇ. સ. ૧૯૨૬માં છપાયેલા એમના પુસ્તક નામે Worte Mahāvīras ના એક અંશ તરીકે છપાયું છે. (જુઓ પૃ. ૬૬-૧૨૧). આ જર્મન પુસ્તકમાં સૂર્યગડના અમુક ભાગોનો જર્મન અનુવાદ છે.

પ્રો. શુશ્રિંગે Die Jinas (Religions-gesch, Lesebuch) માં વિચારપૂર્ણરૂપેના અમુક અમુક ભાગોના જર્મન અનુવાદ આપ્યો છે.^૧

સ્થાવરગ્રંથો ઇ. સ. ૧૯૦૭માં રૂબરૂ હિંદુમનનો Die Jñāta-Erzählungen in sechsten Aṅga des Kanons der Jīnesken નામનો જે જર્મન ભાષામાં નિર્ગમ છપાયો છે તેમાં નાયાયકમકહાની કથાઓનો જર્મનમાં સારાંશ વગેરે છે.^૨

પણહાવાગરણને અંગે, જર્મન ભાષામાં એક નિર્ગમ આપણા દેશના કેઇ વિદ્વાને લખ્યાનું અને એ છપાયાનું 'સાભાળ્યું' છે, પણ એ નિર્ગમ મારા જોવામાં આવ્યો નથી.

ઓવવાકયનાં છેલ્લાં કેટલાંક પત્રોનું પ્રો. ડી. શુશ્રિંગે Die Jinas (Rel. Leseb) માં જર્મન ભાષાંતર કર્યું છે.

સૂર્યપ્રણતિ-સંબંધી પ્રો. વેયરનો નિર્ગમ નામે Über die sūryaprajñapti ઇ. સ. ૧૮૬૮માં છપાયો છે. આ આગમનો ચંદ્રપણ્ણતિ સાથેનો સંબંધ પ્રો. ડી. શુશ્રિંગે Die Lehre der Jinas (પૃ. ૭૧) માં વિચાર્યો છે.

પ્રો. અર્નસ્ટ લૉવમેને આવસ્થસયને લગતા સાહિત્ય વિષે જર્મન ભાષામાં જે વિસ્તૃત નિર્ગમ નામે Übersicht der Āvāsṭhaka-Literatur લખ્યો હતો તે એમના અવસાન બાદ હેમ્બુર્ગથી ઇ. સ. ૧૯૩૪ માં પ્રસિદ્ધ કરાયો છે.^૩

૧. જુઓ મારું પુસ્તક નામે આગમોનાનું દિગ્દર્શન (પૃ. ૮૭).

૨. વિશેષ માટે જુઓ આઠ દિઠ (પૃ. ૧૦૨).

૩. મહાનિસીદ્ધ એમણે અર્જિનથી ઇ. સ. ૧૯૧૮ માં છપાવ્યું છે. આને અંગે હાલમાં એમણે એક અભ્યાસપૂર્ણ નિર્ગમ લખ્યો છે એમ જાણવા મળે છે.

૪. આના સંક્ષિપ્ત પરિચય માટે જુઓ આ. દિ. (પૃ. ૧૫૭).

પ્રો. લૉયમને દસવેયાસિય(અ. ૧-૩)નો જર્મન અનુવાદ કર્યો છે.

કુટ ફ્રેન કમ્સ્ટ તરફથી Über die vom sterbefasten handelnden alteren Painna des Jaina-Kanons નામનો જે લેખ લખાયો છે અને જે હેમ્બુર્ગથી ઇ. સ. ૧૯૨૯ માં છપાયો છે તેમાં પદ્મજ્વલામાં આવતી કથાઓ વગેરેના ઉલ્લેખ છે.

આ તો આગમેને અંગેની વિચારણા થઈ એટલે હવે અનાગમિક સાહિત્ય તરફ આપણે નજર કરીશું.

વાચકવર્ગ ઉમાસ્વાતિકૃત તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રનો જર્મન અનુવાદ જે પ્રો. હર્મન યાકોબીએ તૈવાર કર્યો હતો તે Z D M G (Vol. 60)માં છપાયો છે. એમાં સ્પષ્ટીકરણ પણ છે.

‘કલિકાલસર્વજ’ હેમચન્દ્રસૂરિએ રચેલા યોગશાસ્ત્રના પહેલા ચાર પ્રકાશનો જર્મન અનુવાદ ઇ. વિન્ડિશે કર્યો છે અને એ Z D M G (Vol. 23, p. 185 ff.)માં છપાયો છે. બેલોની ફ્રિડ્રિખિએ આ યોગશાસ્ત્રનો ઇટાલિયન અનુવાદ કર્યો છે, એમ ફેટલાક્ટું કહેવું છે, પણ મેં આ જોયો નથી.

હેમચન્દ્રસૂરિએ સિદ્ધહેમચન્દ્ર નામનું વ્યાકરણ રચ્યું છે. એના આઠમા અધ્યાયનું તેમજ સાથે સાથે એ અધ્યાયના ચતુર્થ પાદને લગતાં ‘અપભ્રંશ’ મુકતકોનું જર્મન ભાષાંતર ડૉ. પિશલે કર્યું છે. એ ઇ. સ. ૧૯૦૦ માં Grammatik der Prakrit-sprachen નામના પુસ્તકમાં છપાયેલું છે.

ડબ્લ્યુ કિર્કલનો ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાનો જર્મન અનુવાદ લાઇપ્સિગથી ઇ. સ. ૧૯૨૪માં પ્રકાશિત થયો છે. જુઓ Indische Erzähler (No. x)

‘કલિકાલસર્વજ’ હેમચન્દ્રસૂરિએ પરિશિષ્ટપર્વ રચ્યું છે. એના બીજા સર્ગ (શ્લો. ૪૪૬-૬૬૦) ગત કથાનો જર્મન અનુવાદ જે. જે. મેયરે કર્યો છે. જુઓ Isoldes Gottesurteil, Berlin, 1914, p.-130 ff.

પરિશિષ્ટપર્વમાંના ફેટલાક લાગેનો અનુવાદ ડૉ. હુર્ટલે કર્યો છે અને એ લાઇપ્સિગથી ઇ. સ. ૧૯૦૮માં પ્રકાશિત થયો છે. જુઓ “Erzählungen aus Hemacandras Parisitaparvan.”

ઉત્તરજયજ્વળની દેવેન્દ્રકૃત ટીકામાં અગડતની જે કથા પદ્યમાં અપાછ છે તેનો વદ્યાત્મક જર્મન અનુવાદ જે. જે. મેયરે કર્યો છે.

તરંગલોહાનાનો ઇ. લૉયમને જર્મનમાં ઇ. સ. ૧૯૨૧માં અનુવાદ કર્યો છે. H I L (Vol. 11 p. 522) માં એ સંબંધમાં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે.

“Die Nonne in Z B 111, 193 ff, 272 ff.”

‘ધર્મચન્દ્રકૃત મહાયમુદ્ગરીકથોદ્ધારનો જર્મન અનુવાદ ડૉ. હુર્ટલે કર્યો છે અને એ Indische marchenમાં પૃ. ૧૮૫-૨૬૮માં જેના (Jena) થી ઇ. સ. ૧૯૧૯માં છપાયો છે. આના પૃ. ૨૭૧ ઇ. સ. માં હુર્ટલકૃત કણ્વમંજરી (કનકકથા)નો જર્મન અનુવાદ છે.

ગદ્યાત્મક કથા નામે અષ્ટ-કુમાર-કથાનો ડૉ. શાલ્ટ કાઉઝેએ જર્મનમાં અનુવાદ કર્યો છે

૧ H I L (Vol, II, p. 533) માં ‘ધર્મચક્ર’ નામ છે.

અને એ Indische Novellen I (Indische Erzähler Bd. 4) માં લાઇપ્સિગથી ઇ. સ. ૧૯૨૨માં છપાયો છે.

ઉત્તમકુમાર ચરિત્ર કથાનકનું ગદ્યાત્મક રૂપાંતર એ. વેબરે સંપાદિત કર્યું છે. એ રૂપાંતર એમના જર્મન અનુવાદપૂર્વક *SBA (I, 269-310)માં ઇ. સ. ૧૮૮૪માં છપાયું છે.

સોમસુંદરસૂરિના શિષ્ય જિનકીર્તિએ પાલગોપાલ ચરિત્ર રચ્યું છે. એનો જર્મન અનુવાદ ડો. હુર્ટલે કર્યો છે. H I L (vol. II, b. 589)માં નીચે મુજબ નોંધ છે:—

“ Joh. Hertel, Jinakirtis “Geschichte von Pala and Gopala, “ Letpzig 1917 (B S G W 49. Bd. 1917, Heft). ”

કૌંસગત લખાણ મારું નથી.

ઉપર્યુક્ત સોમસુંદરસૂરિના શિષ્ય જિનકીર્તિએ સંસ્કૃત ગદ્યમાં ચંપકશ્રેષ્ઠિકથાનક રચ્યું છે. એનો અંગ્રેજી અનુવાદ હુર્ટલે કર્યો છે. એ અનુવાદ સહિત મૂળ કૃતિ Z D M G (Vol. 65, pt. I) માં છપાઇ છે. Indische Markenromane I (Indische Erzähler Vol. 7) માં ઇ. સ. ૧૯૨૨માં આ કૃતિનો જર્મન અનુવાદ છપાયેલ છે.

રત્નસિદ્ધસૂરિના શિષ્ય જ્ઞાનસાગરે રચેલી રત્નચૂડકથાનો ગ્રો હુર્ટલે કરેલો જર્મન અનુવાદ Indische Markenromaneમાં લાઇપ્સિગથી ઇ. સ. ૧૯૨૨ માં છપાયો છે.

રત્નસિદ્ધસૂરિના શિષ્ય જ્ઞાનસાગરસૂરિએ રત્નચૂડકથાનક રચ્યું છે. એનો ગ્રો. હુર્ટલે કરેલો જર્મન અનુવાદ Indis-che marchenromane I (p. 97 ff)માં લાઇપ્સિગથી ઇ. સ. ૧૯૨૨માં પ્રકાશિત થયો છે.

મેઘપ્રભાચાર્યે દશાષ્ટકદ્ર નામના મુનિને ઉદ્દેશીને ધર્માલ્પયુદ્ધનો રચના કરી છે. આ કૃતિને હાયાનાટ્ય પ્રખ્યાત પણ કહે છે. એ જૈ. આ. સ. તરફથી ઇ. સ. ૧૯૧૮ માં પ્રસિદ્ધ કરાઇ છે. એનો જર્મન અનુવાદ Indische Shattentheater (૫ ૪૮ છત્રાદિ)માં છપાયો છે, એમ જિનરત્નકોશ (ભા. ૧, પૃ. ૧૬૫ માં) ઉલ્લેખ છે.

હુમનિબળગણિએ દસ તરંગમાં ૨૫૮ કથા આપી પરિપૂર્ણ કથારત્નાકર વિ. સં. ૧૬૫૭ માં રચ્યો છે. આ કૃતિ હીરાવાલ હંસરાજ તરફથી ઇ. સ. ૧૯૧૧ માં છપાવાઇ છે. આનો જર્મન અનુવાદ ગ્રો. હુર્ટલે કર્યો છે. એ મીન્ચેન (München) થી ઇ. સ. ૧૯૨૦માં Meisterwerke Orientalischer Literature (425)માં પ્રસિદ્ધ થયો છે.

* આનું આખું નામ “ Sitzungsberichte der Preussischen Academie der Wissenschaften in Berlin ” છે.

આ SBA જે ઇ. સ. ૧૮૮૯માં છપાયેલ છે તેમાં પૃ. ૭૩૧૪ માં એ. વેબરનો અગ્રાતકર્તાક સમ્યક્ત્વકૌમુદી (કે જેમાં કાશ્મીરના કવિ કે આશાધરના સમકાલીન કે પછી અન્ય કોઇ ખ્રિસ્તીઓ ઉલ્લેખ છે તે) વિષે નિમ્નલિખિત લેખ છપાયો છે.

“ Ueber die Samyaktvakaumudi, line eventualiter mit Tausendund-einenachh auf gleiche qualla zurnckgehende indische Erzählung. ”

પ્રો. હર્મન યાકોબીએ કરેલા ભક્ષામરસ્તોત્રના જર્મન અનુવાદપૂર્વક આ મૂળ સ્તોત્ર Indische studien (Vol. 4)માં છપાયું છે. આ ગ્રંથસરે 'કલ્યાણમંદિરસ્તોત્ર'ના પણ જર્મન અનુવાદ કરેલો છે અને એ Indische studien (Vol. 14)માં છપાયો છે. વળી આ ગ્રંથસરે શામન-સ્તુતિનો પણ જર્મન અનુવાદ કર્યો છે અને એ પણ મૂળ સહિત Z D M G (Vol. 32)માં છપાયો છે.

ધનપાલે રચેલો 'ઉસભપંચાસિયાતુ' જર્મન અનુવાદપૂર્વક સંપાદન કરેલો કથું છે. આ અનુવાદ Z D M G (Vol. 33)માં છપાયો છે.

સોમપ્રભસૂરિએ શૃંગાર-વૈરાગ્ય-તરંગિણિ રચી છે. એનો જર્મન અનુવાદ આર. શ્મિડ્ટ (schmidt) દ્વારા કરાયો છે એ Liebe und Ehe im alten und modern Indien" (p. 36 ff)માં અર્જિનથી ઇ. સ. ૧૯૦૪માં છપાયો છે.

જર્મન અનુવાદો વિષેની રૂપરેખા અહીં પૂરી થાય છે એટલે આ લેખનો બોલે અંશ હવે વિચારાય છે.

ઈટાલિયન અનુવાદો

પ્રશમરતિતું ટીકા સહિત સંપાદન એ. બેલ્લિનિએ કયું છે. સાથે સાથે એમણે આ પ્રશમરતિનો ઇટાલિયન અનુવાદ કર્યો છે. એ "રજનંદ્ર ઓફ ધી ઇટાલિયન એશિયાટિક સોસાયટી"માં પુ. ૨૫, પૃ. ૧૭૭ છે. અને પુ. ૨૬, પૃ. ૬૧ ઇ. સ. માં એમ એ કટકે છપાયો છે.

ધર્મખિન્દુ અને લોકતત્ત્વનિર્ણય એ બંને કૃતિના કર્તા સુપ્રસિદ્ધ હરિસદ્રસૂરિ છે. આ બંને કૃતિઓનું સંપાદન એલ. મુઆલિએ કયું છે. સાથે સાથે એ બંનેનો ઇટાલિયન અનુવાદ પણ આપ્યો છે. ધર્મખિન્દુનો અનુવાદ GSAI ના પુ. ૨૧, પૃ. ૨૨૩ ઇ. સ. માં છપાયો છે, જ્યારે લોકતત્ત્વનિર્ણયનો અનુવાદ GSAI ના પુ. ૧૮, પૃ. ૨૬૩ ઇ. સ. માં ઇ. સ. ૧૯૦૫માં ફ્લોરેન્સથી પ્રસિદ્ધ થયો છે.

સોમપ્રભસૂરિએ રચેલા સિન્દૂરપ્રકરનો ઇટાલિયન અનુવાદ પવોલિનિએ કર્યો છે. એ એફ. એલ. પુલિ (Pullee) ની પ્રસ્તાવના સહિત "studii Italiani di Filologia Indo-Iranica" (Vol. II, pp. 32-72)માં ઇ. સ. ૧૮૬૮માં છપાયો છે.

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથાનો એ. બેલ્લિનિ (Ballini) એ કરેલો ઇટાલિયન અનુવાદ GSAI (Vols. 17-19 & 21-24) માં છપાયો છે.

રાજશેખર અંતરકથાસંગ્રહ રચ્યો છે. એને વિનાદકથા સંગ્રહ પણ કહે છે એમાં ૮૧ કથાઓ ગદ્યમાં છે. એ પૈકી કથા ૭-૧૪ તું ઇટાલિયન અનુવાદપૂર્વક સંપાદન એફ. એલ. પુલે.

૧ કલ્યાણમંદિરનો જૂની 'ત્રજ' ભાષામાં અનુવાદ નામે "પરમ-જેતિ-સ્તોત્ર" એલ. પી. ટેસિટરિએ "ઇન્ડિયન એન્ટિક્વેરિ" (પૃ. ૪૨, પૃ. ૪૨ ઇ. સ.)માં ઇ. સ. ૧૯૧૩માં છપાવ્યો છે.

૨. આ તો અગ્રેજી નામ છે. ખરું નામ ઇટાલિયન ભાષામાં છે અને તે "Giornale Della Societa Asiatica Italiana" છે. એને ટૂંકમાં GSAI તરીકે ઓળખાવાય છે.

૩ આને સંક્ષેપમાં SIFI તરીકે ઓળખાવાય છે.

(Pulle) એ ક્યું છે. એ ‘Uno progenitore Indiano del Bartoldo’માં ઇ. સ. ૧૮૮૮ માં બેનેડિયાથી પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. પહેલી ૨૨ કથા પુલેએ SIFI (Vol. I, I ff. & II, I ff.) માં શીરેન્ઝેથી ઇ. સ. ૧૮૯૭-૯૮ માં છપાવી છે.

૧પાપુલુદ્ધિ-ધર્મખુદ્ધિ-કથાતંતુ ઇટાલિયન અનુવાદપૂર્વકનું સંપાદન ઇ. લોનરિનિ (Lorinari) એ ક્યું છે અને એ GSAI (III, pp. 94-127)માં બેવાય છે.

ઉત્તરજાતિયણની દેવેન્દ્રગણિકૃત ટીકામાં અગડદત્તની જે પદ્ધત્મક કથા છે એનો ઇટાલિયન અનુવાદ એ, બેલ્લિનિએ કર્યો છે અને એ ફિરેન્ઝેથી ઇ. સ. ૧૯૦૩માં પ્રકાશિત થયો છે.

ભવવૈરાગ્યશતક યાને વૈરાગ્યશતક તરીકે ઓળખાવાતી અને ‘સંસારે નત્યિ’થી શરૂ થતી પાષ્ટ્ય કૃતિનું સંપાદન તેમજ એનો અનુવાદ એલ. પી. ટેસિટરિએ કર્યો છે. એ અનુવાદ અંગ્રેજીમાં છે કે ઇટાલિયનમાં એનો નિર્ણય કરવો આડી રહે છે. એ GSAI (Vol. 22, pp, 179-211 Vol. 24, p. 405 ff.)માં છપાયેલ છે.

આ પ્રમાણે યુરોપની ફ્રેંચ ભાષામાં અનુવાદિત પુસ્તકોની પણ નોંધ તૈયાર કરી શકાય.

અંતમાં આગળ ઉપર યુરોપની તમામ ભાષાઓમાં જૈન સાહિત્ય વિષે મૌલિક કે અનુદિત સ્વરૂપે જે લખાણ પ્રકાશિત થયું છે તેની વ્યવસ્થિત સૂચી આપવાની અભિલાષા દર્શાવી હું નિરમું છું.

૧ આ નામની એક કૃતિને કામધટકથા કહે છે.

પ્રગટ થયો છે.

ખાસ વાંચવા લાયક

અપ્રાપ્ય ગ્રંથ

શ્રીત્રિપષ્ઠિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર-ભાષાંતર

આવૃત્તિ છટ્ટી

[પર્વ. ૧-૨]

મૂલ્ય રૂપિયા છ

છેલ્લાં પાંચેક વર્ષથી આ ગ્રંથ મળતો ન હતો તેની છટ્ટી આવૃત્તિ અમોએ છપાવીને હાલમાં બહાર પાડી છે. ત્રિપષ્ઠિશલાકા પુરુષ ચરિત્રને માટે વિશેષ શું લખવાનું હોય ? કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજીની આ કૃતિ સર્વોત્તમ છે. આપણા જૈન-સાહિત્યમાં સુવર્ણ કળશ સમાન છે. તમારી નકલ આજે જ મંગાવી લેશો.

પાકું હોલકલોથ બાઈડીંગ, કાઉન આઠ પેજ ૪૦૦ પૃષ્ઠ, બિંયા હોલ્ડના કાગળો

મૂલ્ય રૂપિયા છ

વખો-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

સભા....સમાચાર

“શ્રી જૈન ધર્મ” પ્રકાશ”

“શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિક વર્ષોથી રોયલ આંડ પેજ સાઇઝમાં નીકળતું હતું પરંતુ તે સાઇઝના કાગળો મેળવવાની મુશ્કેલીને અંગે આ વર્ષના પ્રથમઅંકથી એટલે કે ઓગણસીતેરમા વર્ષના પ્રથમાંકથી તેની સાઇઝ ફેરવીને કાઉન આંડપેજ સાઇઝ કરવામાં આવી છે.

માસિકના પ્રકાશનમાં તૂટે પડતો હોવાથી સં. ૨૦૦૬ ના કાર્તિક શુદ્ધિ ૧૪ ને મંગળવારની મેનેજીંગકમિટીના નિર્ણયાનુસાર ટાઇટલ પેજ સહિત વીશ પાનાનું વાંચન આપવામાં આવશે.

ચુંટણી

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાની મેનેજીંગ કમિટી તથા હોદ્દાદારોની ચુંટણી સં. ૨૦૦૬ ના કાર્તિક વદિ ૧ ને રવિવારના રોજ જનરલ કમિટી મેળવીને કરવામાં આવશે.

ભેટ પુસ્તક.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના વાર્ષિક મેમ્બરો પાસે, સં. ૨૦૦૭ તથા સં. ૨૦૦૮ નું બે વર્ષનું લવાજમ લેણું પડે છે. સભાસદ બંધુઓ પોતાનું બે વર્ષનું લવાજમ રૂ. ૬-૮-૦ તથા ભેટ પુસ્તકના પોસ્ટેજના ૦-૨-૦ મળી રૂ. ૬-૧૦-૦ મનીઓર્ડરથી મોકલી આપે. તા. ૧૦ મી નવેમ્બર સુધીમાં જે સભાસદ બંધુઓનું લવાજમ મનીઓર્ડરથી નહીં આવે તેમને ત્યારબાદ રૂ. ૬-૧૫-૦ ના વી. પી. થી “અક્ષયનિધિ તપવિધિ અને ઉપયોગી સંગ્રહ” નામનું ભેટ પુસ્તક રવાના કરવામાં આવશે.

ઉપયોગી પ્રકાશનો

સભા તરફથી પ્રકાશિત થયેલા નીચેના ઉપયોગી અને અલભ્ય પુસ્તકો શીટીકે થોડા પ્રમાણમાં રહેલા છે. આવા પુસ્તકો હજારોના ખર્ચે પણ ફરીવાર છપાવી શકાતા નથી, તેથી જિજ્ઞાસુઓએ તાત્કાલિક નીચેના પુસ્તકોને લાભ લેવા સાચા હિત વિચારે છે.

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા	ભાગ ૧	પાકું હોલ કલેથ બાઈડીંગ	૫-૦-૦
”	ભાગ ૨	”	૬-૦-૦
”	ભાગ ૩	”	૫-૦-૦
સિદ્ધર્ષિ	ભાગ ૪	”	૫-૦-૦
શ્રી ત્રિષષ્ઠિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર	પર્વ-૧-૨	”	૬-૦-૦
”	”	”	૫-૦-૦
”	”	”	૪-૮-૦
શ્રી ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર	ભાગ ૧ લો	”	૩-૮-૦
”	ભાગ ૨ જો	”	૩-૦-૦
શ્રી વીશ સ્થાનક તપ વિધિ	”	”	૨-૮-૦
શ્રી ભોજપ્રબંધ ભાષાંતર	”	”	૨-૦-૦

**આપણી સભાના સ્વર્ગસ્થ પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી તરફથી
નીચેના પુસ્તકો સભાની લાઇબ્રેરીને ભેટ તરીકે મળ્યા છે,
જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.**

સન્મતિ પ્રકરણ.	અક્ષયર્થ ચારિત્ર પૂજા	શ્રી જગત્કર્તૃત્વ	નવ તત્વ પ્રકરણ.
સમયસાર.	સંગ્રહ.	મીમાંસા પ્રકરણમ્.	શ્રી આત્મવિશુદ્ધિ.
રાજ્ય રૂઢિદામા.	શ્રી પ્રશમરતી પ્રકરણા-	શ્રી પુષ્પમાલા પ્રકરણમ્	ત્રણ રત્નો,
તત્વાર્થ ત્રિસૂત્રી	તુવાદ.	મયૂરદૂતમ્.	વિજ્ઞાનશતક,
પ્રકાશિકા.	શ્રી યુક્ત જીવનપ્રભા.	શ્રી નવપદની પૂજા.	સાંખ્યકારિકા.
આપણો ધર્મ.	શ્રી સકલાઈત રતોત્રમ્.	કરેમિભંતે સૂત્ર.	જૈન-કાવ્યપ્રવેશ,
યાશવદકવચસ્મૃતિ.	શ્રી કેશરીયાનાથ ભગ્ન-	શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર.	શ્રી આગમસારિણિ ગ્રંથ.
શ્રી વ્યાસપ્રણીત અલ્હ-	માલા.	અષ્ટપ્રકારી પૂજા.	પ્રશમરતિ.
સૂત્રાણી,	શ્રી શત્રુજય ઉધ્ધારાદિક	શ્રી મહાવીરનો સામયિક	શ્રી જૈન હિતોપદેશ
શ્રી શાંત સુધારસ સંક્ષેપ.	સંગ્રહ.	યોગ.	ભા. ૨, ૩.
ચત્વારઃ કર્મગ્રન્થાઃ.	શ્રી જૈન તત્ત્વપ્રવેશક	શ્રી વૈયાકરણ સિદ્ધાન્ત	શ્રી સિદ્ધાન્ત રહસ્ય ભા. ૧
હિન્દુ ધર્મનાં મૂળ તત્ત્વો.	જ્ઞાનમાળા.	કોમુદી.	શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા.
પચાસ ધર્મ સંવાદ.	શ્રી વિજયપાનંદસૂરિ.	પાતન્જલયોગસૂત્રાણિ.	શ્રી પ્રભોધ ચિન્તામણી.
સ્તવન સમજાય સંગ્રહ.	અશોકનાં શિલાલેખો	રાયચન્દ્ર જૈન શાસ્ત્રમાલા.	સ્વાધ્વાદમંજરી.
યોગગિન્દુ.	ઉપર દ્રષ્ટિપાત.	અથ નિરૂક્ત પ્રારંભ.	શ્રી કલ્પસૂત્ર મૂલપાઠ.
યોગદ્રષ્ટિસમુચ્ચય	જગત અને જૈનદર્શન.	શ્રી શાંતસુધારસ ભાવના.	અનેકાન્તવ્યવસ્થા.
ભાષાન્તર.	સમસન્ધાન મહાકાવ્યમ્.	શ્રી આત્મજ્યોતિ.	શ્રી અષ્ટસહસ્રી તાત્પર્ય
પ્રશ્નના પંચે જ્ઞાનનો	જૈન પ્રજ્ઞમત દીપિકા.	કર્મવિચાર ભા. ૩ જો.	વિવરણમ્.
પ્રકાશ.	શ્રી પ્રમાણુનવતત્ત્વલોક.	શ્રી તત્ત્વાર્થ સૂત્ર.	શ્રી પાર્શ્વનાથચરિત્ર.
ગૌતમનીતિ દુર્લભભોધ.	“કેત” ઉપનિષદ.	જૈનદર્શન,	યોગખિન્દુ પોડચક્ર.
ગોમ્મટસાર.	સ્વાદ્વાદમતસમીક્ષા.	શ્રી વૈરાગ્યશતકમ્.	શ્રી હરિભદ્રસૂરિ ગ્રંથ સંગ્રહ
કલાપી.	ઉત્તરાર્ધચયન સૂત્ર.	શ્રાવક ધર્મ,	ઉપાનૃત દશ ગ્રંથોનો
જગત અને જૈન જગત.	શ્રી પર્વતિથિપ્રકાશ-	શ્રી યોગ વિદ્યા	સંગ્રહ.

આ ઉપરાંત પંદર ઇંગ્લીશ શીસોસીરીના પુસ્તકો.

*

*

*

શ્રી ચત્રસુજ્જયચંદ શાહ તરફથી શ્રીકથારત્નકોષ-ભાષાન્તર સભાની લાઇબ્રેરીને ભેટ મળેલ છે.

*

*

*

શેઠ કુંવરજી જેઠાભાઈ તરફથી એક છાંડ સભાને ભેટ મળેલ છે.

જેની ઘણા સમયથી આતુરતાપૂર્વક રાહ જોવાની હતી
તે અમૂલ્ય અને અત્યલ્ય ગ્રંથ પ્રગટ થઈ ચૂક્યો છે.

અધ્યાત્મકૃપદ્રુમ

લેખક—સ્વ૦ મૌલિક.

ઉપોદ્ઘાત, વિસ્તૃત વિવેચન, અર્થ, ટિપ્પણ, તેમજ કર્તા-પુરુષ સહસ્રા-
વધાની આ. શ્રી મુનિમુંદરસૂરિજીનું જીવનચરિત્ર વિગેરે માહિતીપૂર્ણ વિષયો.

ચતુર્થ આવૃત્તિ: પાકું હોલ કલ્પાથ બાઈડીંગ, મુંદર જેકેટ, કાઉન આડ પેજ
સાઇઝના પૃષ્ઠ ૪૮૦, છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂ. ૬-૪-૦

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

સ્ત્રી કેળવણીની આદર્શ જૈન સંસ્થા.

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન શ્રાવિકાશ્રમ-પાલીતાણા.

તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુંજયની શીતળ છાયડીમાં આ સંસ્થા છેલ્લા ૨૮ વરસથી
જૈન સમાજની વિધવા, સધવા અને કુમારિકા બહેનોને ખાનપાન અને રહેવાની સગવડ
સાથે ધાર્મિક, વ્યવહારિક, હુત્તર ઉદ્યોગ વિગેરે સ્ત્રી ઉપયોગી સર્વાંગી શિક્ષણ આપી
ધર્મના સુસંસ્કાર રેડી બહેનોના ભાવી જીવનને ઉજવળ બનાવવા અવિરત પ્રયાસ કરી રહેલ છે.

લાંબા સમયની સખત મેંઘવારીને લીધે સંસ્થા ખૂબ જ આર્થિક મુશ્કેલીમાં આવી
ગયેલ છે. અત્યારની નાણાકીય મુશ્કેલી નીવારી આવી ઉપયોગી સંસ્થાને ચાલુ રાખવા જૈન
સમાજના ધર્મપ્રેમી ભાઈ-બહેનની આવશ્યકીય ફરજ છે. મદદ ઉપરના શિરનામે મોકલવી.

તાજેતરમાં જ બહાર પડ્યું છે

પ્રજ્ઞાવબોધ મોક્ષમાળા

કર્તા. ડૉ. ભગવાનદાસ મનમુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.

મુમુક્ષુઓને માટે આ પુસ્તક સારું માર્ગદર્શક છે એક સો શિક્ષાપાઠો આપી તેમાં વિવિધ
વિષયો તેમ જ યુજીવું સુંદર આવેખન કયું છે. છેલ્લે હિતાર્થો પ્રશ્નોત્તરો આપી સામાન્ય વાચક
પણ સમજી શકે તેવી શૈલીએ નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે. વાંચવા યોગ્ય છે. કાઉન સોળ પેજ
૪૦૦ પૃષ્ઠ, પાકું હોલ કલ્પાથ બાઈડીંગ, મૂલ્ય રૂપિયા અઘી, પોસ્ટેજ જુદું.

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.